

DAMIÀ CALVET

PRESIDENT DEL PORT DE BARCELONA

“La nostra obligació és aportar sorra; altres millores estructurals dependrien del ministeri”

GEMMA RODRÍGUEZ, consellera de Turisme del Consell Comarcal del Baix Llobregat

“Fa molts anys que al Prat s'està fent una bona feina al sector turístic”

EL TEMA
EL PRAT, TURISME D'ESTAR PER CASA

BATALLA OBERTA
Les zones de protecció d'aus: cafè (ecològic) per a tothom

MALSON AMB HISENDA
Volen fer tributar a una veïna per haver rebut allotjament d'urgència

FontPell
FONTPELL.COM

REBAJAS

HASTA UN 30% DE DESCUENTO

“Les millors marques amb descompte!”

Més de 7.000 famílies formen part del nostre club, i tu?

Informa-te'n als nostres establiments. Gaudeix de la nostra botiga on-line ampliada

Botiga on-line amb enviaments i devolucions gratuïts!

EL PRAT · C/ Frederic Soler, 42, El Prat de Llobregat,
SANT BOI · C/ Vidal i Barraquer, 20, 08830 Sant Boi,
BARCELONA · C/ Rocafort, 128, cantonada Aragó
www.fontpell.com

Ens pots trobar també a les nostres xarxes socials

 FONTPELL
  lukasfontpell
  fontpell_sabateres

FontPell

Slowfoot + slowfood: reivindicant el turisme de proximitat

Acostumats com estem els pratencs a arrossegar el tòpic de ciutat dormitori on no hi ha res per fer, reconforta una mica aturar-se en algunes de les dades publicades pel Consell Comarcal del Baix Llobregat al respecte. Poca gent ho diria, però el Prat ocupa un sisè lloc pel que fa a aportacions al PIB català pertanyent a l'hostaleria. També és la segona ciutat de la comarca quant a aportacions provinents de la taxa turística, molt lluny, això sí, de Castelldefels, que tothom assumeix que juga en una altra lliga si ens referim al pack "allotjament + platja".

Els fogons no es queden enrere, i de la cinquantena de restaurants del Baix integrats al col·lectiu de cuina de proximitat Sabors de l'Horta, nou pertanyen al Prat. En una comarca tradicionalment industrial i -cada cop més residualment- agrícola, un gens menyspreable 16% d'empreses es dediquen al sector turístic.

A on ens porta tot plegat? A demanar que ens mirem amb cert carinyo el que tenim a prop. Potser a força de pandèmia vam aprendre que al costat de casa teníem rutes, espais naturals i monuments per poder gaudir d'un turisme a peu -propossem des d'aquí anomenar-lo "slowfoot"- que impacta directament en l'economia dels nostres cercles més propers. Com a pratencs, defensem en aquesta particular "batalla monumental" de la comarca espais com Cal Tet-Semàfor-Carrabiners, però ens ha de fer sentir orgullosos tenir a menys de 20 minuts de trajecte les vistes de Sant Ramon (Sant Boi) o Bruguers (Gavà), l'imponent perfil del Pont del Diable (Martorell), la Colònia Güell (Santa Coloma de Cervelló) o els rierols i corriols de la Mola (Sant Andreu de la Barca) i la Rierada (Molins de Rei).

En els darrers anys la promoció, condicionament i senyalització de molts d'aquests espais han fet un gran pas endavant, amb l'impuls dels ajuntaments i de la Diputació. Tot i així, és evident, quan s'hi arriba a molts d'aquests indrets, que les indicacions i informacions horàries, per posar un exemple, són encara deficientes o bé estan concebudes en clau veïnal i no pas per a gent que hagi de venir d'altres poblacions. Aquest punt de qualitat de ben segur que implicaria un salt cap a l'excel·lència que el sector turístic comarcal acabaria agraït.

Segueix-nos a facebook.com/periodicdelta Twitter @periodicdelta i @periodicdelta

Delta

LLOBREGAT

Consell Editorial

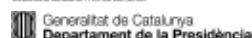
President: Alfredo García. Vicepresident: Josep Maria Canalías.
Secretari: Pere Manuel Azuara. President d'Honor: Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías • **Cap de redacció:** Javier Martínez • **La crònica de la ciutat i cultura:** Marga Solé, Neus Macías, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Laura Mateu • **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol • **Fotos:** Fernando Vecino, Joaquim Torrent, Francesc Serrano • **Fotos portada:** Quim Torrent • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Joan Centelles i Ferran Serrano

Dipòsit Legal B.48419-1977 • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

Associació Catalana Premsa Comarcal

 ACPC
Associació Catalana Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33
e-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

PREMI
TASIS-TORRENT
PREMI
CIUTAT DEL PRAT

UNA QÜESTIÓ DOMÈSTICA

Els usuaris de l'aparcament públic de l'Església, es pregunten fa setmanes perquè s'ha posat el parquímetre a l'entrada de la instal·lació. Fa uns mesos, aquest dispositiu estava situat més al nord, en una mena de placeta, on la distància entre aquest i les places d'aparcament era més curta, i m'atreveria a dir que més racional des d'un punt de vista funcional.

D'un temps ençà no és així. La seqüència és la següent: aparques; tornes enrere a peu per arribar al parquímetre; tecleges la matrícula en el sistema -obligatori-; selecciones el temps i pagues. Agafes el tiquet i tornes sobre les teves passes per deixar-lo en un lloc visible del vehicle -també obligatori- perquè els vigilants comprovin l'estona que pots ocupar l'espai que has llogat.

Pel que sembla, en contra del que pensava, la introducció de la matrícula només té l'objectiu d'imprimir-la en el tiquet que deixarem al cotxe darrere del parabrisa, per evitar petits fraus.

I si això és així, quina és la raó que va aconsellar el nou emplaçament de la màquina? No podia "fer la feina" en el lloc on era? Té a veure amb la utilització de les APP d'aparcament, que no fa servir tothom?

Fa uns dies, vaig ser testimoni d'una conversa entre un usuari i un agent de mobilitat, on el primer no entenia que hagués de deixar el resguard al vehicle quan ja havia introduït la matrícula en el parquímetre. Pensava que aquesta informació es descarregava al dispositiu del seu interlocutor, cosa que aquest va negar.

Haurem de seguir, doncs, fixant el resguard al cotxe fins que una nova actualització del sistema integri una funcionalitat que ajudi als vigilants a conèixer la situació dels vehicles aparcats, sense haver de fer una ronda física per l'espai, i els usuaris no hagin d'anar amb el "paperet" amunt i avall, en tant l'AMB no faci aquesta modificació informàtica. I això pot trigar.

Però mentrestant, es podria apropar el parquímetre als cotxes.

Bones vacances!

JOSEP MARIA CANALÍAS

Turisme d'estar per casa

L'oferta d'espais naturals i la gastronomia resituen el Prat dins del mapa turístic més proper a Barcelona

1

Text i fotos: **JAVIER MARTÍNEZ**

En els temps d'Instagram, quan molts de nosaltres ens autoproclamem -a cop de foto i filtre-cicerones de terres pròpies i alienes, sobta que encara s'editin guies i fulletons turístics. Fa no gaires anys, l'únic que relacionava el Prat amb el turisme era l'aeroport, com a punt de partida o d'arribada

No ens enganyem, en gran part seguim condemnats a ser una mena d'estació de trasbordament entre el nord d'Europa i la ciutat de Barcelona o les costes de Girona i Tarragona. Però també és cert que, si parem l'orella, cada cop és més habitual sentir parlar en anglès, francès o altres idiomes -que sovint, i sense tenir ni idea- identifiquem amb l'Est europeu quan passegem per les zones naturals que envolten el Prat o quan passen el dia a les nostres platges (ens estalviem aquí la referència fotogràfica).

I aquí tampoc ens podem enganyar: el Prat s'ha resituat discretament en el panorama turístic, però aquest encant s'ha de buscar com a mínim 2 km més enllà dels límits del casc urbà. El punt fort a dintre dels carrers el constitueix un altre tipus de turisme: el gastronòmic, on

2

3

el Prat és evident que presenta plats forts amb la carxofa -quan és temporada- i el pollastre potablava. Però, tot i l'amable planitud del Prat a l'hora de circular i moure's, el cert és que el Semàfor **1** i els Carrabiners **2** encara

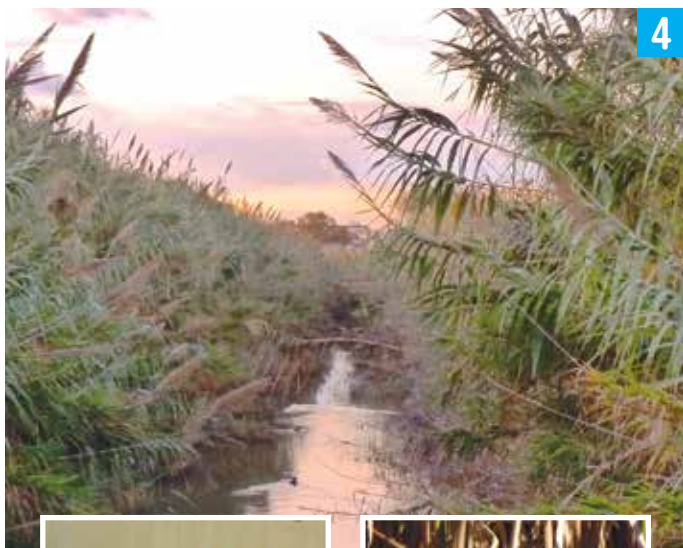
queden lluny del restaurant. I a l'inrevés. Per cert, que és hora d'anar actualitzant el cartell informatiu que hi ha a l'entrada de Cal Tet, ja que indica espais gastronòmics que ja no existeixen.

Pel que fa a visites, sobta el fet que hi hagi gent del Prat amb la qual parles a la feina i encara no ha trepitjat aquest entorn. Si teniu nens i els fa mandra "anar a veure pedres", els podeu vendre l'estructura d'aquestes dues construccions històriques com a escenaris reals d'una partida de Fortnite, mentre la resta de la família gaudeix d'una vista incomparable de la platja protegida de Ca l'Arana (anècdota: tot i el cartell que indica que no és d'ús públic, s'ha vist ocasionalment algú enfilant el camí que hi va des de l'aparcament de Cal Tet amb cadires de platja i para-sol; no volem imaginar la decepció final).

Horaris i aparcament

Un punt que ajuda a visitar espais és que els horaris siguin generosos. En aquest aspecte,

tant els itineraris de Semàfors i Carrabiners com els de Cal Tet **3** punxen precisament a l'estiu, ja que només obren de dimarts a diumenge de 8 a 14h. A finals de primavera i començaments de tardor, l'horari s'estén de 9 a

19h -tampoc és per llençar-hi coets-. En tot cas, la visita és tan imprescindible com consultar els horaris a www.deltallobregat.cat.

Si teniu la mala sort d'haver-vos decidit, d'haver arribat en cotxe -els aparcaments són de pagament per a no residents, però el del Cementiri Sud, a 10 minuts més de camí, és gratuït de dilluns a divendres feiners- i de trobar-vos tancat l'accés als espais naturals, els camins de la Marina i la Bunyola **4** tenen recorreguts amb bones vistes (impresiona com s'albira el massís de Montserrat al fons els dies clars) i oportunitats de fotografiar, si no se les espanta, aus aquàtiques (diuen els ornitòlegs que el delta del Llobregat atrau molt de turisme "ocellaire" perquè les aus són visibles molt més de prop que al Delta de l'Ebre, que té tota la fama del món).

Al marge d'horaris (i aquí a qui subscriu se li veu el llautó), és infinitament recomanable recórrer en bicicleta **5** les desenes de kilòmetres de l'entorn natural del Prat. Si un

es descuida, riu amunt, pot acabar fàcilment a Cornellà o Sant Boi. Al Prat li queda una via interessant a l'hora d'explorar la promoció "cicloturística", no només voltant per l'eix riu-platja, sinó també per la quadrícula infinita del Parc Agrari -sisplau, respecte el pas de vehicles agrícoles, que després els pagesos es queixen dels "pelotons", i amb raó-

Turisme filmogràfic

Els amants del cinema i la publicitat trobaran al Prat (i aquí competeixen per igual carrers, polígons industrials i espais naturals i costaners) un escenari de luxe. De fet, segons les últimes dades municipals, el Prat va ser l'any 2020 la segona ciutat catalana on es van fer més rodatges. En els darrers anys ha passat dels 40 (2012) als 147 (2021). Hi ha alguna seqüència, ni que sigui de pocs segons, d'anuncis de cotxes en què no es reconegui el pont Nelson Mandela **6**? O alguna escena publicitària d'aterratge que no

estigui presa des del mirador d'avions **7**? Poques. Els caçadors de fotogrames tenen cita inexcusable pels paratges pratencs. I, si volen preses aèries de paisatges, només cal enfilar-se al pont Mandela, ja esmentat, gairebé sempre solitari i sense restriccions horàries, o bé al mirador de l'Illa, on podran divisar des de les pistes de l'aeroport fins a paratge de la Ricarda o tota la línia de la costa fins a tocar Viladecans.

L'última recomanació (aquí li devem els royalties a l'excompany de redacció Pau Rumbo) que no sortirà a les guies de turisme: les postes de sol. El Prat ofereix diversos llocs on gaudir de l'hora màgica si hi ha presència de núvols. A l'estiu, pels volts de les 21 h, a la tardor i primavera sobre les 19.30 i a l'hivern sobre les 17.25 h. Apropieu-vos al camí de la platja, situeu-vos mirant en direcció a l'aeroport **8** o al Garraf i podreu presumir de fotos a Instagram durant setmanes. ◀

ENTREVISTA: **GEMMA RODRÍGUEZ**, consellera de Turisme del Consell Comarcal del Baix Llobregat

“Fa molts anys que al Prat s’està fent una bona feina al sector turístic”

Gemma Rodríguez, consellera de Turisme del Consell Comarcal del Baix Llobregat i responsable de Turisme del Baix, al mirador de l'illa

El turisme al Prat, en dades

● Segons les dades de l'*Informe anual del sector turístic*, publicat pel Consell Comarcal del Baix Llobregat de l'abril del 2022, el Prat és el **sisè municipi baixllobregatí en aportacions al PIB** pel que fa a l'hostaleria, amb el 5,2% del total comarcal, que és el 8% anual respecte a Catalunya.

● **El Prat és el segon municipi del Baix Llobregat que recapta més IEET** (Impost sobre Estades en Establiments Turístics), conegut també com a taxa turística: en l'àmbit comarcal suposa el 2,2% de recaptació de Catalunya, del qual el Prat aporta el 12,8%, només superat per Castelldefels, amb el 40,8%.

● **El 12% del total de la població ocupada del Baix Llobregat treballa al sector turístic.** En el 2021, són 3.244 les empreses que desenvolupen activitats turístiques, equivalent gairebé al 16% del total de les empreses del Baix Llobregat.

● **9 restaurants del Prat formen part del col·lectiu gastronòmic “Sabors de l’Horta”**, que aquest 2022 n’agrupa gairebé 50 de la comarca i que ofereixen tot l’any a les seves cartes propostes gastronòmiques amb els productes que es cultiven al Parc Agrari del Baix Llobregat.

● Segons el registre de la Generalitat de Catalunya, **al Prat hi ha 19 Habitatges d’Ús Turístic (HUT)** dels 706 que hi consten al Baix Llobregat.

J. M. CANALIAS / G. ESCRIG ORTIZ

FOTOS: QUIM TORRENT

“Fa molts anys que al Prat porten fent una bona feina al sector turístic”, afirma Gemma Rodríguez, consellera de Turisme del Consell Comarcal del Baix Llobregat i responsable de Turisme del Baix. La també regidora pel PSC a l’Ajuntament de Collbató, a on és a l’oposició, remarca que pel que fa a turisme pratenc “el que ens ve al cap d’alguna manera és la platja. El Prat, per exemple, ara mateix està molt reconegut en l’àmbit gastronòmic”, tot i que palesa que és molt difícil d’aconseguir que els turistes vagin des de les platges cap a l’interior del municipi per gaudir de la seva gastronomia del Parc Agrari.

■ **Quina és la funció de la conselleria de Turisme del Consell Comarcal del Baix Llobregat?**

■ La nostra principal funció és fer difusió i promoció dels atractius de la comarca treballant amb els ajuntaments i amb el sector públicoprivat. És molt important aquesta combinació per fer aquesta col·laboració. Posar-los en contacte i, sobretot, escoltar-los moltíssim. La nostra comarca és molt diferent pel que fa a ciutats, atractius... Tenim de tot, però està com molt separada. La nostra idea és tenir la comarca col·laborativa i en conjunt per ser una destinació i treballar escoltant la demanda dels ajuntaments, principalment, i del sector públicoprivat per crear una oferta que faci venir el visitant, especialment el de proximitat.

■ **La promoció del pollastre potablava és correcta o caldria més mitjans per equiparar-se amb el de Vilafranca?**

■ Jo penso que és correcta. El potablava ja està ben reconegut com a producte. Teniu, per exemple, la Fira Avícola, amb el potablava com a protagonista, i és una fira molt valorada no només a la província de Barcelona sinó a Catalunya i a Espanya. Crec que se li dona una bona promoció.

“ **Vinc d’un espai natural com és Montserrat, però aquí...! És que hi ha una fauna i una flora...! Tenen molt d’interès i s’han de cuidar moltíssim”**

■ **Com a responsable de Turisme del Baix, què més destaca del Prat turístic?**

■ L’arquitectura, com la casa Gomis, i els edificis patrimonials que hi ha dins els espais naturals com el Semàfor i Carrabiners. També gaudiu d’uns espais naturals insuperables. Jo vinc d’un com és el de Montserrat, però aquí...! Teniu uns espais magnífics amb una flora i fauna úniques. Tenen molt d’interès i s’han de cuidar moltíssim. També l’oferta gastronòmica, hi ha moltes propostes de restaurants per gaudir d’un àpat amb producte fresc del parc agrari del Baix Llobregat.

■ **Les zones turístiques pratencques estan lluny del nucli urbà. És un problema?**

■ El que està clar és que l'arquitectura i la història no les podem canviar de lloc. Vull dir que la ubicació del municipi i dels atractius és la que és i s'ha de fer accions per generar fluxos de visitants de les platges a l'interior. És per exemple, saber aprofitar precisament el que ja s'està fent amb la gastronomia, que ha esdevingut un dels atractius més importants per atraure gent al municipi.

■ I aquest inconvenient, com se soluciona?

■ Fent accions perquè el turista que ve a la platja vulgui visitar el municipi i gaudir de la seva oferta. Es podria treballar amb accions de mobilitat sostenible, com la que es proposa en el Pla de sostenibilitat turístic: consisteix en carrils bici que enllaçaran amb la ruta Eurovelo, una xarxa de mobilitat sostenible que s'està fent a Europa. Caldria connectar els carrils des de la platja cap als municipis i intentar connectar-los també entre si. Després, és rellevant també treballar en accions de digitalització, com per exemple amb el projecte de Big Data que ja ha posat en marxa l'àrea metropolitana i fer-la servir com una smartdelta per oferir i obtenir informació, perquè és molt important conèixer el visitant i la motivació que té; si no, no pots posar el producte demandat en l'oferta.

■ Les persones amb problemes de mobilitat, com podran gaudir d'aquestes zones?

■ Aquest any és el primer que s'ha posat en el pla estratègic estudiar l'accessibilitat a tota la comarca. Estem en un punt de mirar quina accessibilitat tenen els atractius i els espais. A partir d'aquí, l'any que ve volem començar a treballar amb els ajuntaments i amb les empreses per posar al dia aquesta accessibilitat. Per això, precisament, perquè el turisme és per a tots.

■ Els espais naturals són molt delicats i tenen un equilibri complicat. Segons quines coses es facin es poden malmetre...

■ És complicat trobar aquest equilibri. Vull pensar que el tema de la sostenibilitat no només és a l'hora de tenir els atractius i l'oferta al dia sinó que va més enllà i que la persona que ve a fer la visita també està conscienciada i li dona la importància que té i respecta el medi ambient i la natura. Quan parlo de sostenibilitat és als diferents àmbits, mediambiental però també socialment i econòmicament. Penso que la persona que ve ja entén que està en un espai en el qual ha de ser molt respectuós perquè no tot és trepitjable.

■ Creu que la gent, en general, ho respecta?

■ Vull pensar que cada vegada més, sobretot les noves generacions. Per a nosaltres, la sostenibilitat, respecte al medi ambient, canvi climàtic... són coses que hem d'aprendre i que ens informem per portar-ho al dia. Trobo que per a la gent jove és el seu dia a dia i ho parla i entén amb normalitat. Les noves generacions crec que ho tenen més assumit, que forma part del seu tarannà, i que no els costarà ni

“L'any que ve, des del Consorci, començarem a treballar amb ajuntaments i empreses per posar al dia l'accessibilitat”

tan sols plantejar-s'ho si poden o no poden o veuen bé no poder trepitjar un espai.

■ Com es poden articular les infraestructures, les zones protegides i el turisme?

■ Crec que no es tracta només de conscienciar els visitants sinó també les persones que hi viuen. Dins dels projectes que parlen d'aquesta regulació hi ha sempre una part de conscienciació, com el projecte dels fons europeus de la zona Delta [més informació al requadre adjunt]. No se centra només en regular sinó en què tothom tingui aquesta consciència sobre què s'ha de respectar. I quant a infraestructures... jo penso que les que hi ha són necessàries.

■ Com veu el futur turístic del Baix?

■ El turisme cada cop té més importància, sigui del tipus que sigui: gastronòmic, familiar, de reunions... L'objectiu que tenim és que tota l'estratègia s'emmarqui dins de la sostenibilitat. Com a territori ja oferim diferents productes turístics sostenibles com la gastronomia, a més de la visita als espais naturals i altres propostes. També, creiem que la persona que ens vindrà a visitar i el mateix habitant d'aquí, del Prat o del Baix Llobregat, cada vegada té la consciència més cap a la sostenibilitat.

■ Què ens proposa per fer turisme a la comarca aquest estiu?

■ Us suggereixo consultar la campanya Som el teu estiu del Consorci, que aquest any ofereix més de cent propostes. Al Prat surten els espais naturals, amb la platja, i el CRAM, entre d'altres. A la pàgina web del Consorci de Turisme del Baix Llobregat podreu trobar tota la informació i fer la cerca per municipis. A l'apartat Planifica, es troben opcions per dinar i allotjar-te a la comarca, i també visites i activitats com descobrir el patrimoni i els museus, fer senderisme i cicloturisme i activitats d'oci i d'esports. A esports hi ha propostes com el Centre de Vela i rutes en bicicleta. ◀

Presentat el Pla de Sostenibilitat Turística del Delta del Llobregat (PSTD)

DELTA / El Consorci de Turisme i el Consell Comarcal del Baix Llobregat juntament amb els ajuntaments del Prat, Castelldefels, Gavà, Sant Boi i Viladecans, van presentar a primers de juny d'enguany el Pla de Sostenibilitat Turística del Delta del Llobregat (PSTD), que té com a repte principal millorar el capital natural del sistema turístic i la seva adaptació al canvi climàtic. Es va presentar com a candidatura als Fons europeus de recuperació Next Generation, que busquen el finançament de projectes per a la transformació dels destins turístics i

que aquest s'orientin cap a la sostenibilitat.

El delta del Baix Llobregat té dos parcs naturals: els Espais Naturals del Delta del Llobregat i el Parc Natural del Garraf, a més dels espais agrícoles del Parc Agrari del Baix Llobregat, les platges, una important oferta cultural, esportiva i d'oci, gastronòmica i d'allotjaments.

El pressupost del Pla és de més de 8,2 milions d'euros i segueix els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de les Nacions Unides, amb 12 accions agrupades en quatre eixos programàtics: transició

verda i sostenible, eficiència energètica, transició digital, i competitivitat.

Alguns dels principals objectius del PSTD són: millorar el capital natural del sistema turístic i adaptar el destí i les infraestructures al canvi climàtic, la restauració i articulació turística deltaica, implantar mesures d'economia circular en el sector agroalimentari, revalorar els serveis ecosistèmics, crear, millorar i digitalitzar els espais d'ús públic, promocionar la mobilitat sostenible i millorar l'accessibilitat, entre altres.

Alcarràs

Els proposo una cita amb el cine. Es diu Alcarràs. Ja fa dies que volta per les pantalles, però l'estiu és un bon temps per veure-la. És el temps de la pel·lícula. Una pel·lícula que és un documental. La vida de cada dia d'una casa de pagès on hi conviuen tres generacions. Amb iaies o avis, que a la peli es diuen padri i padrina perquè era el costum: fer-los padrins de bateig i així els reconeixia tota la família.

Un dels punts forts d'Alcarràs és com queda ressaltada la personalitat de cada membre i la dignitat amb què cadascun es comporta. En aquest conjunt em va emocionar el padri, que creu en la paraula donada. I em va enamorar la padrina que explica contalles, alguna de les quals vaig recordar dels meus dies de nena amb la meua pròpia iaia.

Tots estan al seu lloc, en una pel·lícula crepuscular. No es pot explicar la pagesia sense aquest adjectiu. Em va venir al cap la presentació, l'any 1989, del llibre Masies del Prat. Recordo que l'Ignasi Riera va dir en el seu parlament que era el certificat de defunció d'aquell món. No em vaig permetre dir res, ni en públic ni en privat. Hi havia l'auditori de la Torre Balcells ple de pagesos endiumenjats, tant dignes com els d'Alcarràs, que havien obert les portes de ca seua perquè Colita en fes fotos i que sabien millor que ningú que no tenien hereus per conrear la terra, ni ningú per viure-hi. Celebraven, en tot cas, aquest reconeixement, quan ja els seus fills havien marxat a les fàbriques que també caminaven cap a la decadència i els nêts i nêtes anaven a la Universitat i cercaven altres futurs. A mí, per dins, se'm revoltava l'ànima. No pot ser, pensava, que aquest món se'n vagi en orris. En canvi, jo mateixa, néta de pagesa, n'havia fugit, de què em planyia?

Europa, o si volen els països de la Unió Europea, ens hem apuntat a un model de vida amb grans conglomerats urbans que suposen una despesa enorme des del punt de vista energètic. I hem decidit que la producció de menjar quedés en mans de tercers. Amb la guerra de Rússia contra Ucraïna s'ha fet palesa la nostra dependència.

Un gran tema per pensar en la responsabilitat dels governs que dissenyen aquestes polítiques i la confiança que en forma de participació, si més no de vot, els atorguem.

De moment, vagin a veure Alcarràs, per pensar-hi...

MANOLITA SANZ

El somatén fue disuelto hace 44 años

El milenario cuerpo del Somatén armado, con 25.000 miembros por toda Cataluña, fue disuelto un mes de agosto de 1978 por el President Tarradellas.

Y fue precisamente en el Ayuntamiento de El Prat, donde se encerraron como última protesta los miembros más destacados de Cataluña.

En la ciudad había unos 100 miembros del Somatén armado. Tenían en sus casas un viejo fusil "Mauser" y una pistola del 9 corto "Astra" reconocidos por la Guardia Civil. Algunos miembros acostumbraban a llevar la pistola en la sobaquera, aunque no estarían de servicio.

A principios de 1978, la Asamblea de Cataluña instó a las corporaciones municipales a aprobar la petición de disolución del Cuerpo, lo que no tuvo éxito alguno.

El Cuerpo del Somatén tenía una controvertida función de protección de los ciudadanos, la mayoría eran franquistas y afectos al Movimiento Nacional. Había miembros que también eran de la Guardia de Franco; colaboraban con la Guardia Civil y probablemente vigilaban a destacados comunistas.

En El Prat hacían labores de vigilancia nocturna y si veían octavillas promoviendo alguna huelga en La Seda o Papelera, las recogían y las quemaban.

El viernes, 28 de agosto de 1978, el President Tarradellas se reunió con el Ministro del Interior, Rodolfo Martín Villa, para negociar la disolución de este Cuerpo armado. Esa misma noche los miembros más representativos de Cataluña, se encerraron en el Ayuntamiento de El Prat, como protesta de la reunión de Tarradellas con Martín Villa.

A altas horas de la madrugada, el President Tarradellas telefoneó al alcalde de El Prat. Pau Vilá, alcalde accidental en aquellos momentos, atendió al President.

"Bona nit alcalde, ¿Quans membres del Somatén teniu tancats a l'Ajuntament?"

"Honorable President", contestó Pau Vilá, "som 25".

"Molt bé Alcalde, moltes gràcies"

La mañana del 29 de agosto, Tarradellas firmaba el decreto de disolución del histórico Somatén.

Juan Miñarro

Insalubridad

Soy un vecino de la avenida del Canal que está soportando los malos olores y las ratas desde hace semanas, debido a las obras de la red de alcantarillado que se están llevando a cabo.

Comprendo que toda obra pública conlleva molestias para la zona donde se realiza, pero también entiendo que el Ayuntamiento tendría que activar medidas para que éstas fueran lo más leves posible y limitadas en el tiempo.

Por lo visto hasta ahora, ninguno de estos dos principios se está cumpliendo. A pesar de que una parte ha sido ya cubierta, la mayoría del trazado tiene características parecidas a una cloaca a cielo abierto.

En el tramo comprendido entre la avenida Virgen de Montserrat y la plaza de Catalunya, hay aguas negras en el largo y ancho cajón que alberga las tuberías instaladas hace días. Por debajo y por los lados de estas canalizaciones, ratas de grandes dimensiones campan a su antojo y las aguas permanecen y aumentan el caudal día a día. ¿No hay ninguna posibilidad de cortar estos fluidos tan insalubres?

¿Puede afectar a la salud inhalar estas "fragancias" durante horas?

Según las previsiones, parece que estas obras finalizarán el mes de marzo del próximo año, pero no sé cuando terminará esta fase tan insoportable.

Desde estas líneas, solicito la intervención municipal para que resuelva cuanto antes

estas anomalías y que se adelante y estudie minimizar el impacto acústico que sobre los vecinos puede tener el desarrollo de esta intervención durante tantos meses.

Fernando G.

Segueix-nos a

Facebook,

Twitter

i Instagram

www.periodicdelta.cat

facebook.com/periodicdelta

@periodicdelta

@periodicdelta

El racó de les maletes perdudes

Un dels secrets millor guardats de l'aeroport no són el plànols dels nous espais naturals en cas d'ampliació de la pista. És el "cuarto" de les maletes. Durant els primers dies d'estiu en què es van acusar tant les cues com la manca de personal, a algú li va molestar una imatge que va aparèixer als mitjans mostrant desenes de maletes extraviades amuntegades. És llavors quan es va habilitar un espai que ni tan sols molts operaris de handling coneixien. Un gran magatzem semiocult de la mirada incòmoda de les càmeres.

Influencers amb excès de pes

Una feina, tampoc gaire coneguda, d'algunes companyies aèries és la de fer un rastreig selectiu dels propietaris de les maletes perdudes. Si la investigació determina que la maleta perduda pertany a algun famós, fins i tot algun 'influencer' de xarxes socials, llavors aquestes companyies ordenen als seus empleats prioritzar per damunt de tot la devolució d'aquests equipatges. Hi ha gent a la qual l'excés de pes a les xarxes i els mitjans els dona punts a l'hora de resoldre problemes als aeroports.

Aparcament VIP

Una de les novetats d'enguany és que l'aparcament del CRAM de la platja funciona durant tota la nit. Com passa la resta d'hores del dia, només els vehicles amb distintiu de resident poden accedir-hi. Però ja són diverses les veus que asseguren que, arribada certa hora, i tenint en compte que hi ha espai suficient, el control d'accès es relaxa -potser aplicant una mica de sentit comú- i vehicles sense enganxina acaben aparcant al CRAM.

Promoció i ascens directe

Fa un temps, la tinenta d'alcaldia d'Esports, Débora García, escrivia un tuit en to de queixa arran de la suposada activitat poc neta de captació de fitxatges infantils per part d'una entitat esportiva de renom al Prat. Sembla que el màrqueting d'alguna d'aquestes entitats segueix imparabile i dediquen part de la seva oferta de casal d'estiu a intentar captar i convèncer nens i nenes perquè fitxin amb ells. Tot sigui per la promoció.

Jaume Risquete

Gràcies als grups de joves garrulos que aquesta passada nit m'han despertat a les 3 i 7 matí cridant com bojos. Fart del garrulisme al Prat. Si no fos per aquests incívics fdp s'hi viuria bé. Tot el dia com un zombi per culpa d'aquests gamberros maleducats. Ells deuen haver dormit bé la mona. Prou de gent incívica. Carrer Lleida es un infern. I els cab... que amb moto o cotxe passen a 120km/h amb la música a tips. Malp...

Mónica Gallardo

Y sin contar que cada vez son más los garrulos que van en patinete eléctrico a 50 km/h y en contra dirección por las calles, y últimamente se unen también los de las motos que reparten pizza o comida para llevar se meten contra dirección para atajar calles y ni un solo policía por ningún sitio una vergüenza, en las próximas elecciones que se preparen por que se está convirtiendo en garrulolandia.

Rober Ruano Matellán

El cuadrado plaza Catalunya, lerida, jacint verdeguer es un problema. Toda la gente joven se mueve por aquí y tienen muy poco civismo. Gritos por borracheras, peleas de vez en cuando, una vergüenza. Yo creo que deberíamos denunciar en les Cases d'en puig, porque por aquí no solucionamos nada.

Javier Rodríguez Martín

El otro día el Alcalde contestaba que los pueblos con playa no tienen piscina descubierta por eso había una en Cornellà y San Joan despi que en el Prat no hacía falta por ese motivo. Pues que vaya tomando nota de Gavà.

Zulema Muñoz

Mucho asco cada vez hay más ratas en el Prat haber si hacen algo ante esto que es antihigiénico vivir así tantas personas y que nadie del ayuntamiento haga nada contra esto limpieza de esta maldita plaga

Elisabet Martínez

Bufff, ayer estaba paseando sobre las 21h horas justo por ahí, estaba la terraza del bar llena de clientes y vi como una rata se le acercaba para buscar comida, me resulto bastante asqueroso la verdad... Y lo que mas me sorprendió es que nadie se dio cuenta de las carreras que hacia la rata acercandose a ellos... Hoy presentare una queja en la web del ayuntamiento porque en 12 años que paseo en esta zona, nunca habia visto tal cantidad de ratas como ahora!!!!

Alejandra Cáceres

En la plaza Blanes también hay. Estan en los arbustos. Se pasean por la noche

Carmen Castillo Castro

Yo he puesto una queja en el ayuntamiento y lo único que me han dicho es que ya ponen trampas... no sé dónde las ponen porque plaza Cataluña está llena. Estas sentado en una terraza y estas viendo cómo pasan de un lado a otro.

*NOTA: Els textos de "Pesca en xarxa" els reproduïm com han estat publicats

LA TIRA de PERE VENTURA

DAMIÀ CALVET, president del Port de Barcelona

“La nostra obligació és aportar sorra; altres millores estructurals dependrien del ministeri”

J. MARTÍNEZ / J. M. CANALIAS / G. ESCRIG

FOTO: QUIM TORRENT

Poques vegades el Prat ha estat tan atent a un president del Port de Barcelona. Damia Calvet (1968) presideix l'infraestructura des de l'estiu passat, i els retards recents en l'aportació de sorra a la platja del Prat -responsabilitat anual del port com a compensació pel seu impacte en la modificació dels corrents litorals-, van dur-lo a demanar disculpes públicament durant la Nit Empresarial del Prat. Abans d'arribar al port, entre el 2018 i el 2021, Calvet va ser conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat.

■ Com s'explica el retard de l'aportació de sorra a la platja del Prat?

■ Havíem fer la tramitació habitual, que implica un expedient complet detallant llocs d'on s'agafa la sorra i on es diposita, i també les dates, que són importants perquè hi ha períodes de nidificació que s'han de respectar. Amb tot a punt, ens vam trobar per sorpresa que, per canvis interns a l'organigrama del Ministeri, se'ns va demanar un informe complementari. Fins que no hem tingut aquest informe no s'ha pogut fer l'obra. Vaig tenir molt de diàleg amb l'alcalde, a qui vaig demanar que, en la mesura de les seves possibilitats institucionals, sol·licités al Ministeri rapidesa en la tramitació de l'informe, i em consta que ho va fer durant una visita a Madrid. Han estat moments de neguit no només per al Prat, sinó també pel port, que vol fer les coses ben fetes i millorar-les més enllà de l'obligació legal que tenim. L'obligació d'aportar sorra és perpètua, perquè les pròpies infraestructures que es van crear al port generen aquest problema de manera recurrent.

■ Són possibles altres accions per evitar la degradació del litoral?

■ No depèn del port. És el Ministeri de Transició Ecològica qui determina què es pot fer i què no, i com s'ha de fer. Estaríem encantats de trobar una solució estructural que no fos una aportació perpètua de sorres. Intuïm que una solució estructural podria ser modificar, i no ens correspon dir com, la geometria de l'actual dic de protecció de la desembocadura del Llobregat. Tenim idees pròpies, però insistixo que ha de ser el ministeri qui decideixi.

■ Però transmeten vostès les idees al ministeri?

■ És que no ens correspon a nosaltres. Tot i la intuïció que comento, de vegades, i ho dic des de l'experiència com a conseller de Territori, les intuïcions, per molt que es basin en càlculs numèrics, no es corresponen amb la realitat, i calen proves complexes amb canals i piscines de simulació.

■ Imagino que hi haurà converses al respecte entre Port i Ministeri. Allà són receptius?

■ Les converses i les aproximacions són oficioses. Iniciar un expedient d'aquestes característiques comportaria molta més implicació també de l'Ajuntament i de la Generalitat. De moment no hi ha converses formals, a nosaltres ens toca aportar sorres i és el que estem fent. Les obligacions estan escrites. Si no ho fèssim, incompliríem la llei, i si ho fèssim d'una altra manera estaríem prevaricant.

■ Se sent lligat de mans pel fet de tenir idees de millora i que només depengui del Ministeri poder-les posar en pràctica?

■ Siguem precisos, tinc intuïcions, no pas idees. I em sentiria lligat de mans si hagués-

sim demanat un projecte concret i el ministeri l'hagués denegat, però és a ells a qui s'hauria de preguntar si tenen mesures millors.

■ Comparteix la visió dels tècnics ambientals del Prat que, com a mínim, caldria buscar sorra més gruixuda?

■ És que tampoc som nosaltres els qui diem d'on agafem la sorra, sinó el ministeri. Nosaltres tramitem i paguem, però no podem agafar sorra de qualsevol lloc, perquè s'ha d'avaluar si aquesta extracció té impacte ambiental. Se sol agafar de la zona de les Botigues de Sitges. Té lògica, perquè la dinàmica litoral la diposita allà, a Ponent, i nosaltres el que fem és portar-la de nou cap a Llevant.

■ Quina compensació ambiental oferirà el port a canvi de fer els nous accessos viaris i ferroviaris, si és que ha d'oferir-ne?

■ És que aquests nous accessos són una mesura ambiental en si mateixa: el port ha de fer un esforç per descarbonitzar la seva activitat. En l'apartat de mobilitat sostenible, hem de moure més mercaderies per ferrocarril. Això vol dir pujar més contenidors, cotxes i camions al tren. Ja som de lluny el port de l'estat amb més quota ferroviària, un

15%, quan la mitjana d'Espanya està entre el 2 i el 4%. Però no hi ha prou. Ens volem assemblejar als ports del nord d'Europa, que tenen el doble. Per fer-ho hem de tenir uns accessos ferroviaris exclusius des de l'alçada del camp de l'Espanyol fins a les portes del port. També necessitem terminals ferroviàries que donin servei a aquest trànsit, més una terminal que permeti col·locar camions al tren. Aquesta gran actuació requereix recol·locar les zones verdes de l'antiga llera del Llobregat, que ja no tenen cap funcionalitat, i posar-les la majoria al Prat i una part a Barcelona.

■ **Depana considera que si hi ha afectació sobre la llera del riu, i més tenint en compte que aquell sector serà més sensible arran de l'ampliació de les zones protegides d'aus (ZEPA).**

■ No ho compartim, i no entenem la posició de Depana, que no dona per bo un pla director que garanteix zones verdes, que es fa amb avaluació i que en si mateix és una actuació ambiental. A l'antiga llera del riu ja hi ha unes precàrregues importants i això s'ha de transformar en infraestructures. En paral·lel, a la nova llera del Llobregat situem noves terminals que no tenen cap afectació. L'ampliació de la zona ZEPA se situa a la part inferior del talús del marge esquerre del riu, i per tant no hi ha afectació ni en la ZAL del Pratenc ni sobre les terminals.

■ **Des de la seva experiència com a conseller de Medi Ambient, quin és el seu pronòstic per al futur de les costes catalanes?**

■ El canvi climàtic és una realitat i provoca increments del nivell del mar. Hem d'adaptar-nos i repensar les infraestructures. Per exemple, quan haguem de renovar l'escullera, ja pensem que ha de tenir una alçada suficient perquè els rebassaments d'aigua, abans molt puntuals, poden ser cada vega-

da més freqüents. Sobre les platges, durant el Glòria vam comprovar que allà on hi ha solucions basades en la pròpia natura, el medi aguanta millor que quan les solucions són infraestructures pesades. On hi ha un passeig marítim arran de mar, el passeig es fa malbé. En canvi, on s'ha conservat un sistema de dunes reforçat per aiguamolls, el litoral aguanta perfectament. Això implica canviar idees: fer sistemes dunars i aiguamolls implica desclassificar sòl urbanitzable a primera línia del litoral, com va fer la Generalitat. A Holanda per exemple ha funcionat.

“ **No entenc la posició de Depana; el projecte de nous accessos al port és una mesura ambiental en si mateixa”**

■ **Com valora el posicionament de l'alcalde de Barcelona, que vol limitar el nombre de visitants a la ciutat procedents de creuers?**

■ Parlen de 15.000 creueristes que es mouen en dies determinats per la ciutat, com si tots fossin visitants de Barcelona. No és així. Quan tenim 15.000 moviments, alguns són de gent que entra als vaixells o en surt, o bé tornen a casa o als hotels, i per tant no estan visitant la ciutat. Els creuers són una part molt petita del turisme

que rep Barcelona. La ciutat rep entre 50 i 55 milions de visitants anuals. Els creueristes són 3 milions. Per què tant d'èmfasi llavors en limitar els creuers, quan només aporten un 4% dels visitants? En canvi, si analitzem l'impacte econòmic, els creuers facturen uns 1.000 milions d'euros anuals i donen feina a unes 6.000 persones. Pel que fa a l'impacte atmosfèric, les xarxes de control ens demostren que només hi ha un 1% d'òxids de nitrògen i de partícules. Tot i així, volem desenvolupar l'acord que tenim amb l'Ajuntament per millorar la qualitat del turisme de creuers. Vam acordar que com a molt hi hauria set terminals ubicades al moll adosat, lluny dels barris més poblats, i que el 2026 aquest moll estarà electrificat perquè els creuers no emetin gasos en aproximar-se o marxar. Demanem que, en comptes d'afegir prejudicis sobre els creuers, se'ns deixi treballar.

■ **Què en pensa de la necessitat d'ampliar l'altra gran infraestructura, l'aeroport?**

■ L'aeroport necessita inversions per desenvolupar la ciutat aeroportuària i la terminal satèl·lit. L'aeroport i el port estan molt lligats, no només per la visió logística compartida, sinó per la relació directa entre els creuers i els vols. Molts creueristes que inicien el trajecte aquí provenen de vols intercontinentals.

■ **Quin paper pot tenir el port davant dels temors de desabastiment energètic a Europa?**

■ Té un paper fonamental, gràcies en part a què fa molts anys, al port es va decidir construir dipòsits per emmagatzemar gas natural líquid. A Alemanya, per exemple, no tenen aquesta infraestructura. El port de Barcelona té la planta de regasificació més gran d'Europa, i això dona una garantia de subministrament i preu molt valuosa, i sense dependre del gas rus. ◀

CFR LLOPART
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

FISIOTERAPEUTES:
Moisés Llopart Ribas · Moisés Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

ESPECIALITZATS EN EL TRACTAMENT DEL DOLOR
Lesions esportives
Artrosis
Problemes de columna
Tractaments post-quirúrgics
Electroteràpia
Teràpies manuals
Exercicis personalitzats
Tècniques de relaxació

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

Mijoler es presenta com a candidat ensenyant múscul

'Show Business', èxit d'assistència i la motxilla de tres anys de gestió molt intensos, les claus del primer acte de l'alcalde en clau electoral

S. OLIVERA

Rocío Quesada i Àngel Roldán -actors pràctics del planter del Kaddish- com a àgils i divertits presentadors de l'acte, una barra que oferia copes de cava gratuïtes al públic assistent, la projecció d'un vídeo muntat pel realitzador i regidor pratenc Toni García- amb megafonia eixordadora i intervencions estel·lars de Colau, Yolanda Díaz o Alberto Garzón- sobre el pas de Mijoler per l'alcaldia del Prat els darrers tres anys, el suport de figures de l'espai polític d'En Comú Podem com Aïna Vidal (diputada a Madrid) o David Cid (diputat al Parlament), l'actuació del grup musical The Pandemics i l'assistència de més de 250 persones als jardins de Mon Racó de la Barceloneta, van fer de potent decorat de la presentació de l'actual batlle com a candidat que surt a la 'pole position' de cara a les eleccions municipals del 2023.

Reivindicació de la gestió i continuació de les línies mestres

Els darrers tres anys d'intensa gestió, marcada per la pandèmia i per la lluita contra els plans d'ampliació de l'aeroport servien a Mijoler per omplir el seu discurs de les fites aconseguïdes davant totes aquestes dificultats. "El Delta no es toca", assegurava amb fermesa tot recordant feliç la voluntat anunciada per la Generalitat de duplicar els espais naturals protegits. També avisava que "caldrà continuar lluitant contra els interessos dels poderosos que seguiran insistint".

Sobre la gestió de la pandèmia, ha declarat "orgull per no haver tancat mai

Mijoler, acompanyat a l'escenari per alguns dels seus 'supporters' / Foto: F. SERRANO

l'ajuntament", a la vegada que li ha servit per remarcar la importància de la gestió pública i de les ajudes socials gestionades des de l'ajuntament.

De cara al futur, Mijoler ha dibuixat un escenari continuista per desenvolupar el projecte de ciutat ja iniciat: l'expansió urbanística a sud i nord remarcant "els espais verds, la sostenibilitat en la línia de la transició energètica i l'accés assequible a l'habitatge", posant com a exemple el nou edifici de la Cooperativa obrera de lloguer públic ja planificat. El blindatge dels espais naturals amb el suport de la Generalitat, els canvis urbanístics de "pacificació" de carrers i el treball per transformar El Prat també en una ciutat "encara més fe-

minista", han estat altres punts destacats.

L'actual alcalde també ha volgut remarcar la importància de l'equip i de la força que sumen amb la unió electoral amb Podemos El Prat, també presents amb Carmelo Declara, Valle Alcaide o l'antiga regidora Sandra Daza, i ha tingut un sentit record pels companys de lluita que han traspassat recentment i als antics líders del seu partit mare, el PSUC, dels quals ha reivindicat el llegat, incloent-hi Lluís Mijoler pare i Lluís Tejedor, que també estava -discretament- entre els assistents (l'únic que duia mascareta). Entre el públic també s'hi comptaven bona part dels regidors de l'ajuntament, representants de diverses entitats i cares conegudes de la societat pratencs. ◀

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS

MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

Ja hi ha empresa per netejar els edificis municipals

NEUS MACÍAS

L'empresa Servicios Especiales de Limpieza SA ha aconseguit el contracte de servei de neteja de dependències i edificis municipals del Prat, per un valor de 6 milions d'euros anual, després que no es presentés cap oferta més dins el termini de presentació de propostes. La companyia es compromet a adoptar mesures de contractació pública sostenibles, d'igualtat de dones i homes i d'altres aspectes socials i laborals, segons l'oferta econòmica i tècnica que consta a l'expedient. Servicios Especiales de Limpieza va obtenir una nota de 84 sobre 100 a la ponderació de la Mesa de Contractació, amb altes valoracions a aspectes com el consum d'energia i il·luminació, la quantitat de recursos materials o els plans de formació del personal. La durada del contracte serà de dos anys, a partir del següent de la formalització. ◀

Edifici municipal d'Aigües del Prat / Foto: ARXIU DELTA

Els contenidors, una queixa recurrent al Síndic / Foto: ARXIU DELTA

Informe de les queixes al Síndic de Greuges

N. M. / Segons l'informe fet públic a la sessió plenària del 6 de juliol, el Síndic de Greuges va tramitar l'any passat 21 queixes, xifra superior a les 15 de 2020 i similar a les 20 protestes de 2019, any pre-pandèmic. La majoria de les queixes van en la línia de l'àmbit de polítiques territorials, concretament en temes relacionats amb urbanisme i mobilitat -disconformitat amb el planejament urbanístic, desacord amb les zones d'estacionament reservades per a residents del municipi situades al costat de la platja, disconfor-

mitat amb l'Ordenança de circulació de vehicles i vianants- i medi ambient -protecció de les àrees naturals i el paisatge del delta del Llobregat, estat de conservació d'una teulada d'amiant i situació d'uns contenidors d'escombraries-.

En l'àmbit d'administració pública i tributs, les queixes se centren en temes de funció pública -processos selectius-, procediment administratiu i responsabilitat patrimonial -manca de resposta a sol·licituds de les persones interessades- i tributari -dis-

conformitat amb el sistema d'ajuts per al pagament de l'impost sobre béns immobles-. Pel que fa a l'àmbit de polítiques socials, les queixes van orientades a temes d'infància i adolescència -dificultats per accedir a un habitatge assequible en el cas d'una família amb menors a càrrec, manca d'assignació d'una persona vetlladora per a l'atenció de necessitats de suport educatiu-, seguits pels de serveis socials -manca de resposta a una sol·licitud de reunió amb la l'Oficina Integral d'Atenció Social-. ◀

Drets humans a la tanca de Ceuta i Melilla

N. M. / Una emocionada Esther García, regidora de Drets Humans, va defensar la moció on es criticava l'actuació del Marroc i d'Espanya a la frontera de Ceuta i Melilla el passat 24 de juny. El text posa en evidència que “mentre els ajuntaments del nostre país donem suport a les persones refugiades en ruta, a través de les diverses campanyes d'ONG i del Fons Català, la solució que s'ha trobat per gestionar l'arribada de persones que fugen de la guerra, de la misèria i d'altres tipus de persecucions és l'increment de les operacions de control de fronteres exteriors”. La moció instava el Congrés a obrir una investigació independent per aclarir els fets que van desencadenar 37 morts i centenars de ferits en aquesta zona el passat 24 de juny i determinar les responsabilitats polítiques i penals corresponents. La moció es va aprovar amb el vot favorable d'El Prat En Comú, PSC, Podemos i ERC i l'abstenció de C's. ◀

S'aprova pressupost per rehabilitar els nius de metralladora de la platja

NEUS MACÍAS

Els nius de metralladora de la platja que van funcionar durant la guerra civil seran rehabilitats i traslladats en alguns casos si fos necessari. Així ho va desvetllar la regidora de Memòria Històrica, Esther García, en la sessió plenària del 6 de juliol, quan es debatia una modificació de crèdit que contemplava una partida de 155.000 euros per a la redacció del projecte.

L'empresa Atics -Gestió i difusió del patrimoni arqueològic i històric- on treballa l'arqueòleg pratenc Jordi Ramos, serà l'encarregada de dur a terme els estudis necessaris per reparar aquests vestigis de la guerra civil, que hores d'ara romanen abandonats.

García va advertir de la dificultat de que durant el procés de manipulació els nius puguin desfer-se o malmetre's. "Ho tenim previst: la conservació dels materials no és bona", va dir la regidora dels comuns, que va defensar "l'exercici de reparació memorial"

que suposa recuperar aquests nius, tres dels quals estan a diferents espais de la platja i un quart enfonsat al mar davant el Centre Municipal de Vela. El projecte de reparació només contempla tres d'aquestes infraestructures.

Història dels nius

Durant la Guerra Civil, el govern de la República va projectar i executar una defensa de la línia de costa per tal d'evitar una ofensiva per mar. El bombardeig del port de Roses l'octubre de 1936 va ser un advertiment clar de la fragilitat defensiva. L'exèrcit de Franco controlava Mallorca i comptava amb aviació alemanya i italiana que feia incursions mortíferes en territori català. Amb aquesta voluntat, durant el 1937 i el 1938 es van construir, al llarg de tota la costa, nius de metralladora per fer tasques de vigilància i contestar un possible desembarcament de tropes enemigues.

Els nius de metralladora eren de formigó i estaven equipats amb metralladores. Van

Un dels quatre nius es troba actualment semisubmergit a l'aigua / Foto: J. M.

ser construïts per soldats republicans (possiblement el batalló 105). El Prat conserva quatre nius. Aquests nius són els únics que es conserven a la costa entre Mataró i Sitges.

Tots van ser construïts seguint el mateix patró, i presenten les mateixes característiques i composició. Les seves mides són de 5 m. de llargària per 3,60 m. d'amplada, i 1,97 m. d'alçada, i estan construïts amb formigó armat. ◀

ENS POTS TROBAR A
 C./ Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C./ Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C./ Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C./ Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

#SEGUIM OPERATIUS!

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

Posar-se a l'ombra

Ja som a ple estiu, cada vegada fa més calor, estem envoltats d'incendis (dels reals i els de sentit figurat, als telenotícies) i molts ja hem passat més d'un cop per l'adreçador de la Covid. En aquests moments no hi ha cosa que vingui més de gust que posar-se una bona estona a l'ombra i refredar el cap -com millor puguem- de tot el que ens neguiteja.

Ben segur que les vacances polítiques d'agost també vindran bé als nostres representants al ple municipal per passar cert temps a l'ombra i amb una nevera ben a prop, potser per veure si refresquen alguns elements ja un pèl viciats del debat pràctic que es van repetint com en un bucle infinit.

Ciudadans no va interpretar com a victòria que l'equip de govern es replantegés el disseny de parcs

De la darrera sessió precisament tornem a rescatar la discussió endèmica sobre les ombres als parcs infantils. Des de Ciudadans es desmarcaven de nou amb una moció al respecte, aquesta vegada amb un text més obert a tots els tipus d'ombres, incloent-hi arbres, i no només dels ja famosos tendals. S'agraeix l'intent d'ampliar el ventall i canviar l'embolcall de la moció, per veure si alguna vegada cola... Però no, com passa en el famós conte del llop, la resta de partits ja només es queda amb la primera versió de l'assumpte, quan els taronges van demanar posar umbracles a tot i a dret pels parcs.

Com deia, a vegades va bé asseure a l'ombra i pensar una mica en fred. I és que de la resposta sobre la qüestió que va donar el tinent d'alcalde Quim Bartolomé, com a representant de Serveis Urbans, es podien extreure conclusions positives per a Ciudadans en aquesta lluita infatigable per les ombres, però la sensació final és que van acabar passant inadvertides per al partit ponent, representat en aquesta batalla per Jordi López "Gil", com se li sol referir Mijoler, afegint el segon cognom de l'edil, fet que va provocar que el regidor es referís a l'alcalde com a "Sr. Martínez", creant una de les picabaralles més absurdes que es recorden a la sala.

Doncs bé, Bartolomé va reconèixer que quan Ciudadans va presentar fa anys aquella primera moció "ens va fer revisar els parcs, la situació de les zones de joc i a partir d'aleshores revisem encara més aquesta qüestió: per on surt i es pon el sol, el tipus d'arbres, les fulles". O sigui, que tot i aquella resposta tan taxativa que va donar l'alcalde Tejedor en aquella ocasió: "d'umbracles, no en posarem ni un", en el fons des de l'equip estaven reconeixent, que allò els havia fet pensar i replantejar dissenys.

Lluny de sentir-ho com una victòria, López tenia clar des del principi que la seva moció anava novament directa a estimbar-se contra el mur de la negativa de la resta de forces polítiques: "otra moción buena de Ciudadanos que nos rechazan", deia mentre recordava la llista de propostes fracassades, com les piscines descobertes.

Les zones de protecció d'aus: cafè (ecològic) per a tothom

Batalla oberta de discursos sobre el futur de la gestió del Delta arran de l'anunci de l'ampliació de la ZEPA. Partidaris i detractors busquen influir al màxim, mentre hi ha experts que qüestionen tota l'operació

SERGI OLIVERA

L'anunci de duplicar les zones especials de protecció d'aus (ZEPA) al Delta del Llobregat com a mesura estrella per complir amb els requeriments mediambientals de la Comissió Europea continua generant una onada expansiva. El reguitzell de reaccions i batalles polítiques, lluny de dibuixar una futura gestió clara del delta, es presenta com una olla de grills: ajuntaments de diferent signe polític, pagesia, ecologistes i empresaris diuen la seva amb importants contradiccions entre ells. Des de la Generalitat, mentrestant, sembla que miren d'aconterar tothom amb eslògans del tipus "tot serà possible i a la mateixa vegada".

Guerra entre veïns, tots contra el Prat

Després que la consellera d'Acció Climàtica i Agenda Rural, Teresa Jordà, va presentar amb tots els honors la proposta d'ampliar les zones ZEPA del Delta al Prat, acompanyada de l'alcalde Mijoler, recentment els ajuntaments de Viladecans, Gavà i Sant Boi es van afanyar a coordinar una trobada amb la representant del govern

Flamencs a la desembocadura del Llobregat / Foto: ARXIU DELTA

Passa a la pàgina següent ►

Jose Lascurain: una perspectiva ecologista tècnica i crítica

S. O. / De tot plegat, des d'un punt de vista defensor de les zones humides i a la vegada amb coneixement global del territori, hem cercat la visió de l'expert en la gestió de cicles hídrics Jose Lascurain, qui va treballar en el seu dia en el disseny de l'estany de Cal Tet.

Des d'una posició crítica, Lascurain considera "innecessari muntar aquesta guerra mundial amb tots els agents locals enfrontats, quan el mapa que ens han presentat contempla que el només el 2'2% de l'ampliació [de les ZEPA] serà sobre zones humides. Està molt lluny de ser un sistema interconnectat amb valor per als ocells aquàtics, que és els que hem perdut en els darrers 25 anys i és el que hauríem de treballar per recuperar", argumenta.

Des del seu perfil enginyer, observa com l'actual llacuna de La Ricarda "hidrològicament és un cadàver des que va deixar d'estar connectada al sistema hidràulic del Delta i ja només té un cert interès botànic, perquè tampoc els falcons d'Aena deixen que hi arribin ocells de certes dimensions".

Sobre el que caldria fer, la sensació és que perdem l'oportunitat de replantejar la viabilitat natural del Delta: "toca un exerci-

ci urgent de realitat. Un sistema ecològic l'has de gestionar com la sanitat, basant-nos en evidències empíriques i això és el que precisament no es fa. La proposta d'ampliació de la ZEPA és una cortina de fum i un insult a la intel·ligència, una gran operació de màrqueting amb mesures efectistes com la inclusió de Cal Trabal (L'Hospitalet) o l'Olla del Rei (Castelldefels) que contenten a les entitats ecologistes locals, però, si observem el mapa, queden forats molt delators i no es fan preguntes, ningú es preocupa de la gestió de l'aigua, que és el més important per crear zones humides, mentre passen coses com que tot el sistema de drenatge de Gavà i Viladecans va cap a una zona on no hauria d'anar o que les làmines d'aigua no són bones. No es crea la vegetació submergida idònia i per tant fa anys que els ocells aquàtics no s'hi aturen allà. S'hauria d'estar parlant d'on podrien anar noves llacunes, a quines cotes, i en això Viladecans té un gran potencial, amb 89 hectàrees de conreus abandonats; quin tractament de mosquits, la qualitat de l'aigua... Tot amb evidències empíriques i amb la participació de tots els agents en una mateixa taula", argumenta Lascurain.

► Ve de la pàgina anterior

de la qual van extreure un missatge clar: “nosaltres també tindrem molt a veure en l’organització del futur del Delta i del Parc Agrari”. En declaracions a El Far, l’alcalde de Viladecans, el socialista Carles Ruiz -és qui clarament arrossega els seus homòlegs veïns del PSC en aquesta qüestió-, va deixar clar que un anunci com el de l’ampliació de zones ZEPA anunciat exclusivament amb El Prat “no podia tornar a passar” i que la consellera “s’havia disculpat”.

La conclusió dels tres ajuntaments veïns és que cal “treballar conjuntament” i revisar al detall, en diverses taules de treball, què suposa ampliar la protecció d’aus. Un pla que no els hi fa el pes i que ja comptava aleshores amb la reticència de la pagesia, de la patronal i els sindicats, i també dels empresaris del Baix Llobregat (AEBALL). La força dels ajuntaments del PSC de l’entorn és que la proposta, tal i com es va presentar inicialment, “no genera consens en el territori” i que, a més, xoca frontalment amb la seva proposta de ‘hub agroalimentari’ que també defensa l’Institut Agrícola de Sant Isidre i que es va pactar a esquesnes del Prat.

Acció Climàtica desmenteix el secretisme

En declaracions exclusives a Delta, però, el director dels Serveis Territorials d’Acció Climàtica a Barcelona, Josep Pena, desmentia la versió expressada pel trio d’ajuntaments veïns: “fa mesos que parlem amb aquests ajuntaments, amb el Consor-

José Lascrain, expert en cicles hídrics

“Hidrològicament, la Ricarda és un cadàver que només té interès botànic”

“La proposta d’ampliar les ZEPA és una operació de màrqueting per contentar els ecologistes locals”

ci del Delta i amb el del Parc Agrari, informant-los del projecte d’ampliació de la ZEPA, que no apareix del no-res”.

Tot i així, des de la conselleria recorden que tot es troba en una fase molt inicial:

“l’ampliació la ZEPA no és el final de res. És una proposta que ha d’aprovar el Govern del país i que, naturalment, serà subjecte de període d’al·legacions i de converses diverses per revisar-la si és que cal”. Alhora, la Generalitat defensa una millora productiva del Parc Agrari en paral·lel a una major protecció natural, fet que totes les veus de la pagesia consideren incompatible.

Ecologisme feliç però atent

Per la seva banda, les entitats ecologistes del territori estan contentes amb l’anunci d’ampliació de la ZEPA. Celebració lògica, després d’anys presentant al·legacions a Europa per aconseguir protegir millor uns espais tan malmesos per la pressió humana.

Són conscients, però, que l’ampliació encara s’ha de veure sobre paper i que caldrà estar atents a tots els moviments sobre el territori, que no tenen intenció d’aturar-se. A tall d’exemple, Depana ja ha denunciat el projecte de connexió ferroviària amb el Port, i ha presentat diversos informes d’al·legacions, per l’afectació que tindrà sobre la llera del riu Llobregat, franja que entra dintre de la noves zones ZEPA previstes per la Generalitat. ◀

Èxit de la primera desfilada de l’Orgull

NEUS MACÍAS /

La primera edició de l’Orgull LGBTIQ+ al Prat va resultar un èxit de participació que va desbordar les previsions dels organitzadors, Orgull Pota Blava, en col·laboració amb l’ajuntament. La desfilada que va recórrer els carrers de la ciutat va comptar amb centenars de persones, molts activistes del moviment LGTBIQ+ però també famílies que es van afegir

Una de les carrosses de la desfilada / Foto: F. SERRANO

a la marxa per donar suport a les reivindicacions del col·lectiu. Aquesta iniciativa va sorgir de la Taula LGTBIQ+ del Prat amb l’objectiu de celebrar també d’una manera festiva aquesta diada tan important per a la comunitat. Entre les pancartes que portaven els participants al recorregut moltes imatges d’icones del món queer, com Alas-

ka, David Bowie, Freddie Mercury o La Veneno. Frases com ‘Mi cuerpo, mis normas’, ‘La LGTBIfobia es la peor enfermedad que existe’, ‘A quién le importa lo que yo haga’, ‘El futuro no es binario’, ‘No es mi cuerpo, es tu mirada’ són missatges que les persones participants van voler transmetre en aquesta festa. ◀

L’Ajuntament rectifica l’aparcament de pagament al Cementiri Sud

R. / L’Ajuntament ha rectificat parcialment la norma que preveia l’estacionament de pagament per a no residents al Cementiri Sud. Actualment, la senyalització indica que els vehicles sense l’enganxina verda que els identifica com a censats al Prat hauran de pagar per aparcar al cementiri els caps de setmana i festius de 9 a 21 h, durant tot l’any.

La primera intenció de l’Ajuntament havia estat aplicar el mateix règim que a la platja i fer pagar als no residents durant tots els dies de la temporada d’estiu. L’afluència de vehicles al Cementiri Sud es presenta sobretot els caps de setmana de primavera i estiu, ja que el pàrquing serveix com a alternativa al dels espais naturals o, fins i tot, al de la platja, si aquest es troba ple. ◀

Repartiment de proximitat, sostenible i cooperatiu

El nou model de “delivery” busca enfortir la seva proposta al Prat

Plataformes, apps i empreses de repartiment a domicili. Està tot dit sobre aquest tema? Tot i el gran debat mediàtic sobre els “riders”, poc s’ha parlat sobre si el mercat podia donar cabuda a un model de repartiment alternatiu i amb valors afegits de funcionament democràtic i responsabilitat social. 2GO, cooperativa de recent creació i amb aquesta filosofia, estudia la pròxima implantació al Prat del seu servei de repartiment de menjars a domicili. Félix Díaz i David Vidal, dos dels seus socis, oficien de representants i portaveus per endinsar-nos en el seu “menú”

“La primera diferència i fonamental de 2GO és que és una plataforma gestionada per nosaltres mateixos com a treballadors. Apostem per quelcom més transparent i democràtic. La nostra plataforma es pot utilitzar a través de cooperatives satèl·lits. Per exemple, si sorgeix una cooperativa de cinc veïns que volen constituir un servei de repartiment, poden adherir-se a 2GO i ho farien com una entitat jurídica responsable”, explica Díaz.

“No busquem el benefici d’uns pocs, sinó el benefici col·lectiu. Per descomptat, els diners es necessiten, però li hem donat més força al capital humà. Tots els que treballem a 2GO hem patit els abusos i les manipulacions de grans plataformes per les quals hem treballat. Ens deien que si s’arribava a aprovar la ‘Llei Rider’ ens quedaríem sense feina, etcètera. Això ens va portar a unir-nos com a repartidors i vam decidir crear la nostra pròpia aplicació. Podia semblar un somni o una utopia. Però aquí estem, hem desenvolupat la nostra app, cadascú aportant els petits recursos que podem”, continua.

ESTUDI DE RESTAURANTS

L’aplicació (apareix com a 2GODeliver a Google Playstore) es troba operativa i descarregable. Es va començar a desenvolupar fa poc més d’un any i de moment ofereix com a zona d’operacions

Barcelona. Sobre el proper servei al Prat, David Vidal explica: “Ja hem fet un estudi a fons i hem parlat amb alguns restaurants. Hem fet recorreguts per tots els carrers del Prat analitzat quins tipus de restaurants hi ha, quin tipus de productes ofereixen, si estan disposats a donar servei de ‘delivery’...”. Vidal diu que ja tenen en ment uns 80 “que podrien encaixar amb el nostre model, i que lògicament no incorporarem de cop! Començaríem per uns 10 o 15 i així aniríem arrencant a poc a poc”.

“Volem entrevistar-los en profunditat: saber quines plataformes de repartiment utilitzen, què pensen de les comissions que paguen actualment a aquestes plataformes i els explicarem com poder millorar. Hi ha restaurants que, de comandes de 50 euros han de pagar 15 a les plataformes! Hem de poder ajudar els restaurants, assessorar-los i presentar-nos com un valor afegit per a ells. Els restaurants, quan ens truquin, parlaran directament amb nosaltres, no amb un operador desconegut, i els sabrem donar servei si els entra alguna comanda d’última hora i no troben un repartidor”, argumenta Vidal.

“Hem de buscar un equilibri entre usuari, restaurant i plataforma. El restaurant no pot patir una pèrdua excessiva de la seva venda, i a l’usuari tampoc se li pot aplicar un cost extra desproporcionat. Molts restaurants pensen que les plataformes actuals els serveixen com a promoció, però en realitat els estan resultant més costoses”, exposa.

“Quan fem l’estudi, ens adonem que fins i tot les grans plataformes no estan del tot presents al Prat o a la zona del Baix Llobregat.

Contingut ofert en col·laboració amb 2GO i Rodaprat

Bicicleta elèctrica de repartiment de Rodaprat

Donen servei, esclar, però no valoren el comerç local, al contrari que nosaltres. Per descomptat, atendrem qualsevol client que vulgui treballar amb nosaltres, però el nostre principal focus és el comerç local, que un repartidor es pugui moure en un radi no superior als 2,5 quilòmetres perquè el menjar pugui arribar ràpid i eficient”.

PREUS JUSTOS

Díaz afegeix: “Estem molt per sota pel que fa a comissions i tarifes respecte de les plataformes conegudes. Hem establert un preu just pel servei i a més ho hem organitzat per tal que el repartidor obtingui gairebé tot el guany de cada servei, un guany que anirà a la cooperativa i servirà per garantir que tots els seus integrants obtinguin uns ingressos justos i dignes”.

I ve la gran pregunta: com sobreviu la plataforma? “El marge que li queda a la plataforma està calculat tenint en compte un escenari en el qual puguem tenir molta demanda de serveis. Si tenim 10 comandes al mes, no ens arribarà ni per a benzina. Al Prat estem pensant crear més cooperatives satèl·lits que funcionin al voltant de 2GO. Els integrants d’aquestes cooperatives donarien una petita quota per poder garantir que la plataforma i l’app siguin sostenibles i duradores en el temps”, aclareix Díaz.

RODAPRAT, POSSIBLE COL·LABORADORA?

Dintre d’aquest univers obert de cooperatives satèl·lits que podrien operar sota la plataforma 2GO, una ferma candidata a fer-ho seria Rodaprat. Des de fa dos anys, aquest servei de repartiment

ecològic de paqueteria opera al Prat posant també com a valor principal la sostenibilitat, la proximitat i el cooperativisme. De fet, com succeeix amb 2GO, Rodaprat també va sorgir del laboratori d’idees d’economia social que impulsa l’entitat pratenca GATS.

Fent servir bicicletes i patinets elèctrics, Rodaprat fa el repartiment “d’última milla”, és a dir, l’última fase del repartiment habitual de grans operadores com poden ser Seur o MRW. “Quan un client gestiona un enviament a través d’aquests operadors, li apareix l’opció que el repartiment es faci amb criteris sostenibles de km0, i allà és on intervenim nosaltres”, explica Manel Gómez, soci coordinador de Rodaprat. “Els grans operadors logístics també obtenen un profit perquè gràcies a cooperatives com la nostra poden oferir una imatge i un servei orientats a reduir la contaminació”, afegeix. Rodaprat lliura entre 100 i 120 paquets diaris al Prat.

Sobre l’opció de treballar amb 2GO, orientats a la restauració, Gómez es mostra interessat. “Si hi ha un volum de comandes que ho permet, ens podríem plantejar fins i tot ampliar personal i vehicles”. Diu, per això, que cal estudiar-ho bé. “Ho vam provar amb el

“Treballem amb un principi d’honestedat i pertinença: és la meva empresa i la meva feina”

Hem de buscar un equilibri entre usuari, restaurant i plataforma. El restaurant no pot patir una pèrdua excessiva de la seva venda, i a l’usuari tampoc se li pot aplicar un cost extra desproporcionat”

Mercat Municipal, fent el repartiment del seu servei de comandes online, però en aquell cas el projecte no es va acabar d’enlairar, potser perquè el perfil de client del mercat és gent gran del casc antic que s’estima més seguir anant a mirar el producte abans de comprar-lo”, exposa Gómez.

Els portaveus de 2GO confien plenament en la seva experiència per quan toqui implantar el servei al Prat. “Els 20 socis tenim perfils diversos: comptables, informàtics, tècnics de màrqueting, però tots hem treballat de repartidors. Coneixem què hem de donar-li a un client: atenció, bones maneres i qualitat de servei; no es tracta de sortir a ‘matar-te’ quan reparteixes. Sabem com s’han de transportar el menjar. Les maletes i motxilles les tenim perfectament acondicionades segons l’època i la temperatura de l’any. I també hem creat una associació anomenada Repducació, per formar els repartidors en tot el sector, des de la part logística fins a l’administrativa, legal i laboral”, especifica Díaz.

“Crec que treballem amb un principi d’honestedat reforçat per un sentiment de pertinença: és la meva empresa, la meva feina... Sé que si arribo tard no faig quedar malament a tercers, estic quedant malament jo mateix i afecto tot el meu equip. En les proves que hem fet, la sensació que ens arriba és que tant usuaris com restaurants noten aquest punt diferencial de servei”, afegeix.

Promou:

Financia:

Quan l'ajuda es converteix en malson

El cas d'una pratenca a qui hisenda reclama diners destinats a allotjament d'urgència descobreix una llar de sociohabitatge compartit al passatge de la Cerdanya

SERGI OLIVERA

A principis de juny l'Ara publicava el cas de la Mayra, una veïna del Prat perjudicada per una errada fatal del sistema. Mare de 46 anys atesa pels serveis socials municipals, ha viscut durant més de dos anys amb els seus tres fills menors en una habitació d'un allotjament d'urgència compartit i veia com, a sobre, hisenda li reclamava 7.700 euros.

El motiu: els diners que l'Ajuntament destinà a l'allotjament als anys 2020 i 2021 més els serveis d'atenció -contractats amb l'agència de viatges Snow Travel mitjançant licitació pública- es comptabilitzaven incomprensiblement com a una subvenció directa i no com a un servei prestat. Amb la llei a la mà, aquestes aportacions tributen com a ingressos si superen -aproximadament- els 12.000 euros (1,5 vegades l'IPREM).

Una solució de futur

"Allò que nosaltres considerem un servei de cartera social bàsica, la interventora de l'Ajuntament [funcionariat de l'estat] la interpreta com un ajut d'urgència que tributa", explica a Delta la directora d'Acció Social, Laia Ortiz. "D'ara endavant farem que aquesta partida del pressupost figuri com a servei i no com a ajut. Així potser la interventora no la imputarà a la persona, però l'ideal seria un canvi legislatiu i regular subvencions i prestacions amb més claredat.

Façana de l'immoble on es troba la llar social compartida / Foto: N. MACÍAS

Sembla que s'actua sempre amb sospita sobre situacions de pobresa", apunta.

El cost de l'allotjament de la Mayra i els seus tres fills en una habitació de la llar de sociohabitatge durant l'any 2020 va ascendir a més de 35.000. El preu del servei per persona estipulat pel primer contracte amb Snow Travel era de 22 euros per persona

al dia, xifra que es va incrementar durant els dos mesos més durs de la pandèmia, on es van incloure dietes. Va pujar encara més el 2021, quan el cost d'allotjament va arribar als 45.000 euros. L'Ajuntament defensa que aquests són els preus habituals dels serveis en tots els municipis on es contracten; més econòmics a les llars que a albergs o pensions, on fluctuen segons temporada i es presten en situacions menys dignes.

Altres danys col·laterals greus per la Mayra va ser la pèrdua del dret a l'ingrés mínim vital que percebia i a qualsevol altra ajuda, qüestió que ja ha aconseguit resoldre a base de feina i recursos amb la Seguretat Social. Gràcies a voluntaris que l'estan ajudant a sortir del malson, està disposada a fer tot el soroll per resoldre la situació, "al final és

l'única manera que algú faci alguna cosa", expliquen. Cartes al defensor del poble, visites contínues a hisenda -on ja els coneixen i entenen- peticions a l'Ajuntament i contactes fins i tot polítics i ministerials per intentar promoure un canvi legislatiu a l'estat i que, sobretot, faci que no hagi de pagar el fals deute a hisenda. ◀

El paper d'una agència de viatges

Snow Travel és una agència de viatges amb una divisió de sociohabitatge dedicada a la gestió d'allotjaments d'urgència. Fa uns anys es va adjudicar un contracte de més de cinc milions d'euros amb l'Ajuntament de Barcelona. Tot i que sobti, és habitual que agències de viatges concorrin per aquestes licitacions -pel contracte a Barcelona li va disputar la plaça Viajes El Corte Inglés-. Al Prat, però, ho veuen com un pedaç necessari de moment: "hem de continuar avançant en l'adjudicació de pisos, som dels ajuntaments que més en fem i esperem poder gestionar directament amb Prat Espais aquests serveis en un futur", conclou Ortiz.

La casa al passatge Cerdanya

Amb el rebombori del cas ha sortit a la llum local l'existència d'un immoble de grans prestacions al passatge Cerdanya. Amb unes sis habitacions i tres plantes, fa de llar de sociohabitatge d'emergència aportada per Snow Travel a petició municipal per a casos com el de Mayra. Un total de 63 persones han passat per allà en dos anys i escaig.

"L'anomalia que hem de reconèixer és que ella ha passat massa temps en urgència i no està pensat per això", confessa Laia Ortiz. Tot i ser un habitatge de qualitat, compartir zones comunes amb famílies provinents en molts casos de situacions difícils complicava la convivència. Mayra explica que el fill més petit té dificultats de parlar amb adults per situacions viscudes durant aquest temps i que la casa va arribar a ser habitada per més de 20 persones, encara que l'Ajuntament insisteix que la mitjana sempre ha estat d'unes 14 o 15 allotjades.

L'afectada tampoc no entén per què ella va estar tant de temps mentre altres famílies arribades després anaven aconseguint sortides cap a un pis social. A més, se li va fer pagar un copagament de 100 euros mensuals. Ara, des de l'abril per fi ha estat reallotjada per Serveis Socials a un pis.

La històrica ‘Pensión Rosita’, desallotjada pels Mossos

L'antiga família propietària la va perdre als jutjats amb una immobiliària i l'empresari els ha desnonat amb els inquilins que encara hi vivien

SERGI OLIVERA

Després de 52 anys de modesta activitat hotelera combinant el lloguer d'habitacions amb el domicili familiar dels Manteca Juscafresa, la històrica ‘Pensión Rosita’ situada al carrer Lo Gaiter del Llobregat número 34, va tenir un abrupte final amb el desallotjament i tancament de l'immoble per part de tres dotacions dels mossos d'esquadra el dijous 30 de juny.

Deutes i pèrdua de la propietat als jutjats

L'origen es remunta al 2006, quan per resoldre deutes la família va recórrer a uns prestadors, firmant una hipoteca que valorava la pensió en 400.000 euros, tot i que aviat descobrien que les escriptures indicaven un valor molt menor, aplicant uns interessos desorbitats. És aquí quan la família deixa de pagar i comencen uns litigis judicials que duraran anys.

“El prestador inicial va desaparèixer i li va vendre tot a un familiar, que és qui ens ha desnonat”, detalla Manteca, “el 2012 el jutjat del Prat li va donar la raó i la pensió va sortir a subhasta amb un preu de mercat molt per sota de mercat al Prat. Nosaltres no vam poder demanar els diners al banc per deutes amb hisenda i ell va ser l'únic que es va presentar i s'ho va quedar”, recorda.

La pandèmia va ser l'pestocada final

Des d'aquell moment la pensió continuava funcionant tot i que la família havia perdut

Un final dramàtic per a un negoci històric. / Foto: F. Serrano

la propietat -“pagàvem un lloguer de 1400 euros”- però la davallada econòmica causada per la pandèmia a partir del 2020 va empitjorar les coses: “van deixar de venir clients, només quedava gent que no tenia on anar, sense gairebé recursos. Em pagaven el que podien. Uns han marxat devent 5.000 euros, altres 2.000, però és clar, aquestes persones figuraven al cens com que vivien (i pagaven) a la pensió i per això no vaig rebre cap ajuda de les administracions”, explica la Maria José.

No poder pagar el lloguer ha servit perquè el propietari tramités amb èxit el desallotjament de l'immoble. Com a mesura desesperada, un membre de la família va decidir unilateralment acollir alguns inquilins conflictius per intentar evitar la intervenció policial. “El resultat ha estat pitjor, perquè el desallotjament el van fer igual, ja no hi eren quan van venir els mossos, i a sobre ens van destrossar i robar materials, com totes les te-

levisions que teníem”, declara Manteca.

L'antiga propietària havia marxat uns dies a casa d'una amiga, mentre el seu fill s'havia quedat literalment al carrer. Han aconseguit que un inquilí de 82 anys i malalt es quedi a casa d'uns amics. Quan els mossos van entrar, van trobar tres persones, dues de les quals tenien ordres de detenció i van ser retingudes.

Manteca acusa el propietari d'haver-se esforçat per fer-la fora de l'edifici: “al final ho ha aconseguit. Fa poc va venir un empresari jove disposat a pagar un bon lloguer i a fer-se càrrec de la pensió, reformant-la i modernitzant-la, però la propietat va posar com a condició que jo no visqués allà. Ara, amb poc més de sis-cents euros que cobro de pensió em trobo que no tinc on anar. De poc ha servit la medalla pels cinquanta anys per un comerç històric que van construir els meus pares amb les seves mans”, conclou l'afectada. ◀

“Com a la Seda” projecte seleccionat per a 71 habitatges de lloguer social a l'Eixample Sud

S. OLIVERA / Els estudis arquitectònics barcelonins Nil Brullet i Baret Giramé han aconseguit el primer premi en un projecte conjunt anomenat “Com a la seda” per a la construcció de 71 pisos destinats a lloguer social, convocat i gestionat per l'empresa municipal d'habitatge Prat Espais. Així ho han anunciat als seus perfils d'Instagram, felicitant-se per la fita. Una de les característiques és la integració amb el barri veí de Les Cases de La Seda.

A finals de maig l'ajuntament va anunciar la compra a l'Incasòl per prop d'un milió i mig d'euros d'un solar a l'Eixample Sud, per construir aquests 71 habitatges de lloguer social destinat a joves amb pocs recursos i persones en situació de risc o exclusió. L'edifici s'ubicarà a l'encreuament entre els carrers Jaume Casanovas i Jaume Codina, un espai que actualment s'utilitza com a aparcament públic. ◀

L'últim hereu de la botiga de Cal Cinto de la Remei (1898-2004)

Ignasi Ribas Mas: “Ser diplomàtic era la il·lusió de la meua vida”

MARGA SOLÉ

L'Ignasi Ribas Mas té vuitanta-tres anys i la seva vida, bàsicament, ha girat entorn de la cansaladeria Cal Cinto de la Remei, que va tancar l'any 2004, i també de la política. Regidor de l'Ajuntament del Prat des del 1979 fins al 1983, ara, un cop jubilat, viu a una masia entre Lleida i Alcarràs, i ve al Prat de tant en tant.

■ Com és ara la seva vida? Què fa?

■ M'aixeco, esmorzo, escombro el pati de la finca, agafo el cotxe i me'n vaig a la biblioteca d'Alcarràs; allà lleigeixo llibres i la premsa del dia. També faig uns curssets de la memòria i vaig al Centre Universitari on normalment fan conferències i alguna excursió. Per exemple, aquest any vam anar a veure les trinxeres de l'Ebre i d'altres anys a veure cellers de vins o d'altres coses.

■ Com veu el Prat d'ara, mirant-ho des de fora?

■ El Prat urbanísticament ja estava molt ordenat i la part nova està molt aconseguida. Potser cada vegada més té el concepte de ciutat dormitori, perquè abans hi havia creació de riquesa i difícilment la gent que hi vivia anava a treballar a fora, al contrari, molta gent de fora hi venia a treballar, especialment a La Seda, Paperera, etc. També crec que no s'ha defensat prou la parada de l'AVE del Prat amb la connexió a l'aeroport, i tot i que està feta l'estació mai no hi ha passat cap tren. Això hauria fet arribar un nivell una mica més alt de personal. Els últims anys de la botiga ja vàrem veure clients que marxaven del Prat per anar a viure a Sitges, Vilanova i la Geltrú, Vallirana o Begues. I nosaltres no vam saber ni fer cases unifamiliars tocant a l'11 de setembre.

■ Per a vostè, viure a Lleida té avantatges o inconvenients?

■ Sense voler ferir ningú tinc més qualitat de vida clarissimament i cap inconvenient perquè totes les carreteres que arriben a la finca estan asfaltades. Però jo continuo empadronat al Prat i hi voto.

■ I quan ve, què fa? Suposo que veure als amics, no?

■ Vinc de tant en tant i em veig amb el Juan Miñarro, Pere Ferret, Jordi Torrent... últimament anem a l'Artesà i allà ens reunim deu u dotze persones i més tard a la Font del Gall, on ja hi ha una sèrie de gent que m'esperen. També aquests anys de campanya contra Jordi Pujol he fet que tota l'antiga militància de CDC del Prat i algun simpatitzant més, l'hà-

Foto: QUÍM TORRENT

gim anat a visitar i, quan va complir norantadós anys, els més fidels li vam fer un escrit amb totes les firmes i les hi vam portar.

■ A vostè li hauria agradat ser diplomàtic?

■ Sí, era la il·lusió de la meua vida. Però quan vaig acabar els estudis i podia començar la carrera diplomàtica es va posar malalta una cosina, la Maria Miralpeix, que treballava a la botiga i el pare em va dir que era una llàstima que no es pogués continuar el negoci. Llavors vaig llegir llibres de l'estil “Cómo se forma un comerciante”, d' Escalas Saladrich,

on l'autor explicava que al principi va posar una cafeteria i, a primera hora quan obria, llançava molts sobres buits de sucre a terra per demostrar que en aquell lloc s'hi feia bon cafè. Doncs quan jo cobrava, a la meua botiga, molta gent es deixava els comptes al taulell i jo els llençava a terra. En el fons, no deixava de ser un missatge!

■ Va tenir algun contacte internacional?

■ I tant! El primer amb el president de Costa Rica, Josep Figueras, que era català i jo li escrivia sempre en català. També he tingut correspondència amb el canceller alemany, Konrad Adenauer, amb Charles De Gaulle, Abdel Nasser, president d'Egipte, Edward de Valeda, fundador del Sinn Fein i primer ministre i president d'Irlanda, i amb molts mandataris més de l'època.

■ Expliqui'm el secret de la seva botifarra blanca!

■ Normalment, la botifarra blanca la fèiem una mica més greixosa que la crua i llavors, una vegada embotida i lligada, agafàvem unes agulles i la punxàvem perquè en anar a la caldera marxés una part d'aquell greix. Si la fèssim amb la mateixa vianda que la crua i l'haguéssim punxat hauria estat una botifarra blanca gens melosa. El problema de punxar era que si pesaven per exemple dotze quilos, un cop punxades sols en pesaven vuit... per això hi havia qui ens criticava dient que la blanca normalment era molt més cara, però la diferència de qualitat era molt gran. De duros a tres pessetes no n'hi han hagut mai.

■ No ha tingut mai ni una mica d'enyorança?

■ El que ha de fer una persona quan pren una decisió es no canviar ni penedir-se. Miri, quan vam decidir fer una botiga nova i menjars, vam anar a Àustria i Alemanya, països en aquell moment punters en el sector. Llavors vaig anar al gremi a fer uns curssets i la Meritxell a l'escola de cuina Hofmann. La solució era fer, damunt de la botiga, un gran menjador i continuar fent menjars preparats i per menjar allà, però tot això requereix un esforç familiar i personal. M'hauria agradat que el negoci continués, però va ser una decisió que vam prendre tota la família dos anys abans de tancar el negoci. ◀

El Prat, pedrera audiovisual

La jove Nuna Ibernón guanya el premi 48 hores del Festival Fic-Cat

Ibernón (segona per l'esquerre) recull el premi a Roda de Barà

SERGI OLIVERA

Per si quedava algun dubte de la bonança del Prat com a terra de cinema, res millor que veure com puja el jovent pel que fa a la creació audiovisual. I vaja si puja! A finals de juny ens arribava la notícia que una jove pratenc, la Nuna Ibernón -amb 18 anys acabats de fer- havia estat guardonada amb el Premi Jove 48 Hores del Fic-Cat (Festival Internacional de Cinema en Català) pel seu curtmetratge "En sèrio?".

Mentre preparava un altre curt que començarà a rodar aviat, la Nuna va trobar oberta la competició al Fic-Cat i es va presentar. Tot i que les bases del festival encotillaven la creació (elaborat en un màxim de 48 hores, només tres minuts, hi havien d'aparèixer diners físics al metratge i el diàleg havia d'incloure la paraula "Mont-

serrat") rumiant-ho una mica va sorgir la inspiració per una història que comença dramàtica i misteriosa amb un diàleg tens entre dues dones (les il·lustres actrius pratencs Blanca Pàmpol i Maite Besora, de l'escola Kaddish) i acaba amb un gir de guió inesperat que sorprèn i transforma la història en una comèdia on el famós joc de taula 'Monopoly' acapara el protagonisme. El curt es pot trobar a la plataforma en línia Vimeo.

"No m'esperava pas guanyar, però el jurat em va fer veure que per la qualitat tècnica i el gir de guió tenia moltes possibilitats. Vaig quedar impactada", ens explica la Nuna. Tot just aquest any ha acabat el Batxillerat d'Arts Escèniques i ja té molt clar que vol enfocar la seva carrera al setè art, cosa que farà estudiant Cinematografia a l'escola Bande à Part de Barcelona: "sempre m'ha

agradat molt escriure històries", confessa. Els estudis de batxillerat li han donat bases de cultura audiovisual "una visió general que engloba també publicitat, però m'ha servit de base per conèixer el tipus de plans, el pla en moviment, càmera... ara em queda molt per aprendre, tinc moltes ganes i molts projectes per fer", anuncia.

"Anheło", següent curt previst

S'ha de dir que el suport a casa i al seu entorn ha estat fonamental, els seus pares, el prestigiós fotògraf David Aiob i la reconeguda actriu Blanca Pàmpol li han fet viure a casa la professionalitat de dos mons que el cinema recull sota un mateix sostre: el teatre i la fotografia.

Entre els projectes de futur, Ibernón ja té tot gairebé preparat per començar a rodar un curtmetratge al Prat. Es titularà "Anheło", durarà uns quinze minuts i compta amb el suport de Prat Film Office (l'oficina de localitzacions i gestions cinematogràfiques lligada a la ciutat, la segona de Catalunya en rodages) i Ascap (Associació de Suport a la Creació i la Producció Audiovisual al Prat). "La història va sorgir d'escrits meus per a un curs de teatre", ens explica engrescada.

Sobre el seu estil cinematogràfic encara no té una idea clara -"m'agraden moltes coses diferents, no em decideixo", però ens confessa que l'atrau el gènere de terror o fantàstic "no he fet mai cap relat d'aquest tipus i m'interessa, també pel paper important de la música en aquest tipus de pel·lícules".

Ara la Nuna té tot un món per explorar darrere de les càmeres, tot i que també s'ha format com a actriu al Teatre Kaddish, encara no s'atreveix a fer un 'Hitchcock' i sortir a les seves pròpies pel·lícules: "això ho veig molt a futur", vaticina rient mentre agraeix a família i amics tot el suport i a un Prat "que aposta molt per la cultura amb moltes iniciatives. Cinematogràficament, és un molt bon lloc per rodar i trobar històries", afegeix. ◀

Agustí Villaronga roda "Loli Tormenta" a la ciutat

DELTA / Fins a mitjans d'agost El Prat serà escenari de filmacions pel proper film del reconegut director Agustí Villaronga, que porta per títol "Loli Tormenta". Aquest rodatge se suma al de "La Imatge Permanent", de la pratenc Laura Ferrés, ja anunciat fa uns mesos. Algunes de les primeres localitzacions de Villaronga que es filmaran tindran lloc al centre del Prat, als carrers Castella i les seves caracterís-

tiques Cases Fontanillas. Segons les dades de l'Institut Català de les Empreses Culturals, els rodages al Prat s'han triplicat en els darrers deu anys, esdevenint el segon municipi català en nombre de filmacions, per darrere només de Barcelona. L'oficina municipal El Prat Film Office, que s'encarrega de gestionar els encàrrecs posant el focus en el talent local, compleix ja el seu desè aniversari. ◀

Celebrada la 16a edició del Festival de poesia que organitza el Cèntric

DELTA / El 7 de juliol va arrencar la 16a edició del Festival de poesia, que organitza el Cèntric Espai Cultural. A causa de la pluja, la primera sessió, que estava prevista que es celebrés als jardins de Torre Muntadas, s'ha traslladat a les golfes de l'edifici. Un canvi d'ubicació en el qual s'han escoltat els versos d'Anna Gual, Anna Gas i Jaume Coll, tres de les veus més destacades del panorama poètic català. El resultat, una vetllada amb un to intimista, on tots tres poetes han desplegat el seu engranatge poètic, amb composicions dels seus darreres poemaris i algunes d'inèdites que veuran la llum properament.

Després del tret de sortida, el festival

va seguir amb dues sessions més, aquest cop des de la plaça Porxada del Cèntric. Dimarts dia 12, el protagonisme va ser del poetry slam, aquesta nova forma d'expressió i creació poètica que amb el seu format àgil, dinàmic i performatiu ha anat guanyant cada cop més adeptes en els darrers anys. La sessió comptarà amb tres dels màxims representats d'aquest corrent, com són Salva Soler, Isa García i Pablowski.

Tancant el festival, dimarts 19 es va gaudir de l'espectacle poètic-musical Himnes de Fata Morgana, amb David Castillo i Xarim Aresté. Plena de vitalisme i creativitat, la proposta és un recital a duet on guitarres i veus dialoguen tot establint complicitats amb el públic. ◀

Concert dels The Blue Majer's per al nou curs

DELTA / The Blue Majer's tornen a l'escenari amb el seu repertori de versions de rock&roll i música pop dels 50 i 60 's el proper 3 de setembre al Pati de l'Artesà. Aquesta banda pratenca, és una autèntica supervivent dels seixanta. Els seus integrants

són uns apassionats de la música des de fa 50 anys i components de dues de les bandes pioneres de la música pop del Prat, els Blue Streak i els Majer's. Músics veterans que demostren que la música no entén d'edats ni d'èpoques. ◀

V Certamen fotogràfic Josep Raduà

DELTA / El grup de fotografia de l'Associació Escarxofes inaugurarà el pròxim 21 de setembre a les 19:30 h al bar de Centre Artesà V Certamen fotogràfic Josep Raduà. L'exposició de les 100 fotografies seleccionades romandrà a l'espai fins al 9 d'octubre. Com en totes les edicions anteriors, la temàtica és lliure i s'hi han pogut presentar fins a tres fotografies en color i tres en blanc i negre. Tot i aquesta llibertat temàtica, es valora que les obres reflecteixin la quotidianitat del dia a dia de la ciutat. ◀

Cursos de català

De tots els nivells
Presencials o en línia
I amb activitats fora de l'aula

cpnl.cat

Cicle #Demo amb Marc Mata

DELTA / Marc Mata és un cantautor de folk alternatiu en anglès, de Barcelona i el Prat, amb influències com Ben Howard, Bon Iver i José Gonzalez. Un cop publicat el seu nou treball, que compta amb la col·laboració del productor canadenc Mathieu LeGuerrier, presentarà un set amb cançons

dels seus anteriors treballs autoproduïts i el seu ja esmentat nou àlbum titulat Black Bile, per primera vegada en directe. El podreu escoltar a La Capsa el proper 10 de setembre. ◀

Fet x tu, nou punt de referència de la col·lecció

DELTA / “Fet X tu”, a la Biblioteca Antonio Martín, és un fons engloba tota mena de treball manual: des de bijuteria, ceràmica, joieria, labors, fusteria, ebenisteria, gravats, cistelleria, pintura, decoració, fabricació de cosmètica, perfums, sabons, espelmes, arranjaments florals, serigrafia, enquadernació i molt més. Tots aquests documents estaran ubicats a la segona planta de la Biblioteca. Els centres d’interès sorgeixen quan els llibres sobre un tema es concentren en un lloc concret per facilitar la consulta dels usuaris, i no existeix cap voluntat per part de la Biblioteca d’especialització en el tema. ◀

El pati de l’Artesà i la terrassa del Modern acullen el Teatre a l’Ombra 2022

DELTA / Un total de sis espectacles repartits entre el Pati de l’Artesà i un nou escenari pratenc que hem descobert a la terrassa de l’històric Modern, han conformat una nova edició del festival Teatre a l’Ombra, pensat per portar les arts escèniques de manera gratuïta a espais exteriors aprofitant l’estiu i el bon temps. Algunes propostes han tingut accent clarament pratenc com el Parole, parole, parole de Lolo Herrero, o la Gran Finale del ballarí local Vicente Roldán (foto de Francesc Serrano). Valeria Castro, Circ Pànic i Mucha Muchacha són altres artistes participants d’un cicle que finalitzarà el 24 de juliol amb Maña, de Manolo Alcántara. ◀

ACM

ASSESSORIA

37 anys d'experiència
empresarial al
seu servei

- ▶ Administració de Finques
- ▶ Herències i Donacions
- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

Estrenem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos per estar al dia de totes les nostres novetats a:

Facebook facebook.com/acmasesores

Instagram [@acmasesores](https://instagram.com/acmasesores)

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat · Barcelona
Telèfon 93 478 05 49 · acm@acmst.es · www.asesoriaelprat.com

Administració de Finques

Especialistes en Herències i Donacions

“No tanquem a l’Agost”

Horari intensiu de dilluns a divendres de 8 a 15h

Bones Vacances!

UNA PRATENCA PEL MÓN / MARGA SOLÉ

Tailàndia té molts atractius que, de ben segur, en alguna altra edició de Delta els ho explicaré, però la part que a mi em va resultar més captivadors van ser els nombrosos mercats flotants que hi ha. Per als tailandesos és molt comú vendre els seus productes navegant pels rius i rierols del país, però especialment a la capital Bangkok, que és la més poblada... amb més de sis milions d'habitants. Els venedors naveguen amb un petit vaixell on hi porten tots els productes. És un concepte molt diferent del que tenim aquí quan anem al mercat. Per als tailandesos resulta d'allò més normal atendre als compradors des de les seves barquetes. Fins i tot et deixen tastar els productes que et venen, com fruites exòtiques, verdures, peix i marisc, especialment menjars. Aquesta és una experiència que a més de divertida és única, ja que sols es fa a Tailàndia.

És evident que allà els rius són petits i estan canalitzats i per això resulta molt fàcil acostar-se a la barca, mirar els productes,

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

TAILÀNDIA:
Bangkok flotant de mercat en mercat!

comprar i pagar. Fins i tot hi ha algun vaixell més gran on et permeten entrar a tastar els plats "taxis" a bord. Es pot dir que a Tailàndia tot gira al voltant de l'aigua; deu ser per-

què aquell país té 1.430 illes i, a més, una de les festes més curioses que hi vaig viure es fa amb aigua. En diuen Songkran i se celebra per donar la benvinguda a l'estació de les pluges. La gent va pels carrers amb galledes, globus i pistoles plenes d'aigua que es van tirant pel damunt. Hi vaig participar amb un grup d'amics i vàrem acabar ben xops!

Una altra cosa que em va semblar singular de Tailàndia és que, al contrari del Japó, aquí els tatuatges són molt ben vistos i segons diuen els que els porten, els confereix força i poder, especialment si estan fets amb bambú. Els "tatus" poden ser de qualsevol estil, però em van dir que és una falta total de respecte tatuarse un Buda. Una altra cosa original: està molt mal vist tenir la pell morena o, més ben dit, bronzejada pel sol. Per cert, si viatgeu a Tailàndia és quasi

obligat visitar el temple de Wat Pho, que té un Buda reclinat gegant. I una curiositat històrica: Tailàndia és l'únic país del sud d'Àsia que no ha estat mai colonitzat pels europeus.

► Un pèl de llengua

Perquè quedi en la memòria: paraules que valen per mil

Com es diu "tumbona" en català?

En català, de la "tumbona" en diem **gandula**, paraula que tant ens serveix per referir-nos al seient de lona, d'inclinació regulable, plegable i amb respatller en què descansem o prenem el sol, com per referir-nos a la persona a qui no li agrada gaire treballar (gandul, gandula). O sigui que a l'estiu anem a la platja a relaxar-nos i a fer una mica el gandul en una gandula.

No s'ha de confondre amb l'**hamaca** que és la xarxa que es posa suspesa horitzontalment entre dos arbres i que serveix per dormir o descansar.

Com es diu "sombrialla" en català?

En diem **para-sol**. I serveix per protegir-nos dels raigs solars, a diferència del paraigua que serveix per protegir-nos de l'aigua i no mullar-nos. També podem dir **ombrel·la**, generalment és més petita que el para-sol i la portem perquè ens faci ombra.

Aire "acondicionat" o condicionat?

Quan fa molta calor, l'aire **condicionat** ens pot ajudar a suportar les altes temperatures. Fixeu-vos que ho hem escrit sense la "a" del principi, perquè aquest aparell el que fa és **condicionar** (no "acondicionar") l'aire per controlar-ne la temperatura i la humitat, per gaudir d'un ambient més confortable.

I tu, com ho dius?

Per a qualsevol dubte sobre la llengua, contacta amb nosaltres
CNL El Prat de Llobregat
elprat@cpnl.cat - assessoramentelprat@cpnl.cat

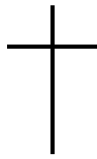
Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1ª 1ª
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

JUNY- JULIOL 2022

- Enedina URBANEJA SANTAMARÍA, el 19 de juny, als 82 anys.
- José ROBLES HERRERO, el 20 de juny, als 74 anys.
- Esperanza HURTADO IGLESIAS, el 21 de juny, als 95 anys.
- Juan MARTÍNEZ NAVARRO, el 21 de juny, als 93 anys.
- Francisco MESA CARREÑO, el 21 de juny, als 84 anys.
- Lidia NIÑO COSTALAGO, el 22 de juny, als 90 anys.
- Montserrat BACHERO MARTÍN, el 22 de juny, als 89 anys.
- José AMOR RODRÍGUEZ, el 23 de juny, als 76 anys.
- Julio MARES NAVARRO, el 23 de juny, als 74 anys.
- María Paz MORALES JURADO, el 24 de juny, als 93 anys.
- María MATURANA PRAT, el 24 de juny, als 88 anys.
- Pepita BORRÁS ESPELTA, el 25 de juny, als 96 anys.

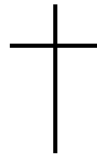
- Joaquín BLANCO MENEU, el 26 de juny, als 73 anys.
- Josefa FERNÁNDEZ GIMÉNEZ, el 26 de juny, als 94 anys.
- Jaume AUGUÉ CASAS, el 30 de juny, als 91 anys.
- Josep BRU RODRÍGUEZ, el 1 de juliol, als 79 anys.
- Maria Teresa VIDAL CUIXART, el 3 de juliol, als 82 anys.
- Cristina BAEZA CARAVACA, el 5 de juliol, al 89 anys.
- Catalina MÁRQUEZ LEÓN, el 9 de juliol, als 93 anys.
- Otilia BLANCO VIDUEIRA, el 9 de juliol, als 102 anys,
- Paco SOLORIZANO QUINTANA, el 10 de juliol, als 84 anys.
- Josefa GÓMEZ GRAGERA, el 10 de juliol, als 92 anys.
- Pepa GÓMEZ GONZÁLEZ, el 11 de juliol, als 81 anys.
- Concepción ALCAIDE LÁZARO, el 11 de juliol, als 102 anys.
- Juan CANO ROSAL, el 12 de juliol, als 79 anys.
- Maria SEBASTIÀ SEBASTIÀ, el 12 de juliol, als 91 anys.
- Manuel VILAR LÓPEZ, el 13 de juliol, als 82 anys.
- Dolores MONTALBÁN FERNÁNDEZ, el 14 de juliol, als 73 anys.
- María BORJAS BLADE, el 15 de juliol, als 91 anys.
- Juan Carlos PUIG MARTÍNEZ, el 16 de juliol, als 56 anys.

JOAN TURULL BALCELLS

Que morí el 7 de juliol a l'edat de 67 anys.

La teva esposa, fill, germans i familiars mai no t'oblidarem

**ENEDINA URBANEJA
SANTAMARÍA**

Que falleció a la edad de 82 años
el día 19 de junio de 2022

Su familia agradece todas las muestras de cariño recibidas

Ni la ausencia,
ni el tiempo,
son nada
cuando se ama.

LLORENÇ DALIT SOLÉ

Natural del Prat de Llobregat,
que morí el 28 d'abril del 2022
a l'edat de 94 anys

Ha estat una persona molt amant de la seva família
i la seva esposa, filla i net.
Mai no deixarem d'estimar-lo.

CONCEPCIÓN ALCAIDE LÁZARO

Teresa (Castellón) 17-02-1920 - El Prat de Llobregat 11-07-2022

Era la alegría y el consuelo de los suyos,
su memoria siempre será bendecida

LIDIA NIÑO COSTALAGO

22/06/2022

La seva família agraeix les mostres de condol rebudes

LLOBREGAT

Delta

EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

Carrer Castella, 5 baixos
Horari d'oficina:
Dimarts i dijous, de 16 a 19.30 h

Telèfon: 93 370 05 33
Correu electrònic:
periodicdelta@periodicdelta.cat

ARC DE SANT MARTÍ / VICENÇ TIERRA

OLORS

La pandèmia va destapar des del primer moment el pot de les essències dels diccionaris i va ressuscitar paraules que normalment no utilitzàvem. Però avui n'airejo una de ben singular i que, a més, reflecteix un dels nocius i duradors efectes col·laterals de la Covid-19: anòsmia -sense olor-, amb la seva cosina germana agèusia -sense sabor-. Ambdues amb etimologia de rel grega, a l'altra banda del que passa quan qualifiquem el mateix sentit de l'olfacte no amb una vessant patològica i clínica sinó com efecte de situacions del dia a dia (llavors, "odoratio" -acció d'olorar- és la rel etimològica llatina: desodorant, inodor, odorar).

Les sensacions de l'olfacte (tot i que precisa de dues o tres percepcions per consolidar la conseqüència d'una primera impressió) accedeixen directament a l'escorça cerebral, amb un efecte més directe però amb una reacció més tardana. La vista i l'oïda, encara que passen primer el filtre del tàlem -centre de recepció per a una revisió preliminar- gaudeixen de l'efecte de la instantaneïtat.

Però del nas també se'n deriven eufemismes i metàfores d'un gran raser: estar fins als nassos (tip d'alguna cosa), tenir nassos -per exemple- per tirar endavant un projecte o per executar una convicció, o, igualment, tenir nas per ser un bon crític literari, un bon detectiu o el cap de risc d'una entitat bancària... O un bon gos, guia o delator de substàncies perilloses i/o altament nocives. En definitiva, posseir sagacitat per descobrir o entendre el que està dissimulat o encobert.

Així com un cant gregorià o l'excelsa música de Bach poden ser un aliment espiritual que contribueixi -sense adonar-te'n- a calmar un anhel, de la mateixa manera conservar a la nostra memòria olors que per a nosaltres

hagin tingut un valor, és una autèntica teràpia emocional que podrem reivindicar sempre en tots aquells moments que el nostre esperit precisi assossec. Si féssim un exercici, ens en sortiríem? Olor de llibres antics... d'humitat... de pintura fresca... de gespa recent tallada... de la part de dins d'un cotxe nou... aromes de flors... flaire de bona escudella... essència d'un ciri fumejant... bafs alcohòlics... fortor de peix podrit. En definitiva, olors sedants, olors excitants i olors detestables.

Gosariem a guardar a la memòria records -incloses les olors, és clar- que ens encoratgessin a reviure temps passats (allò que en diem anamnesi -que vol dir la negació de no recordar, és a dir, recordar- quan fem la primera visita a un metge)?

Això li va passar a l'escriptor francès Marcel Proust (1871- 1922) quan tot d'una li va aparèixer el record: durant molt de temps, de ben petit, els dissabtes se n'anava al llit ben d'hora i després, quan es llevava els diumenges al matí a la casa de camp familiar de Cambrai i abans de sortir cap a la missa, la seva tia li donava un tros de magdalena després d'haver-la sucata, impregnat, xopat o emborratxat en te o en til·la. Aquest record dels sentits del gust i de l'olfacte, el va encoratjar a escriure la seva obra magistral *A la recerca del temps perdut*, que el componen set llibres.

Deia l'escriptor italià Primo Levi (1919-1987): "Tots els olors, agradables o no, són uns extraordinaris evocadors de records".

Avui en dia, al món hi ha empreses globals que es dediquen a la creació química de fragàncies, perfums, aromes i sabors. Així, d'una manera saludable, sostenible i renovable ens fan la vida més agradable (al menjar, beure i perfumar-nos) i d'acord amb els nostres gustos (i olors, és clar).

▶ CONSEJOS SALUDABLES

Cuatro soluciones que no te van a fallar

Resulta curioso comprobar que las mujeres con mayor dificultad para controlar la ansiedad por comer suelen tener una característica en común: cuando se sientan en la mesa se llenan muy rápido.

La mayoría percibe que esa sensación de llenado estomacal no se corresponde con la cantidad de comida que han ingerido. Eso las lleva, muchas veces, a no comer entonces lo que deben y a excederse más tarde. Sea como sea, la ansiedad por comer tiene muchas caras y un único final: aumento de peso y desequilibrio interno.

Como Nutricionista del Centro Médico Marina he elaborado para ti cuatro buenas soluciones, de demostrados efectos que puede confirmar en mi consulta desde hace años y que pueden ayudarte a controlar la situación.

- Bocados que relajan
 - Llena tu despensa de productos saciantes
 - Salsas ligeras y bocadillos frente al picoteo calórico reduce los hidratos
 - Parece difícil pero si consigues los cuatro puntos, veras el resultado. Recuerda No al sacrificio SÍ al autocuidado.
- Práctica el verdadero autocuidado. Convéncete de que comes variado, equilibrado y en la medida que lo necesitas porque te conviene y porque deseas cuidarte, no porque "debes" hacerlo. Y date algún capricho.

Estoy a vuestra disposición en mi consulta en Centro Médico Marina, en el Prat.

NIEVES GARCÍA DELGADO
Nutricionista y Asesora de Salud Familiar en CENTRO MÉDICO MARINA
mariagarcia.consulta@hotmail.com

MARMOLES
CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

▶ CONCURS D'ESTIU per PUIGMALET

Sopa de pagès

Aquesta sopa de lletres oculta (en horitzontal i vertical) el nom de productes que es conreen o s'han conreat als camps del Prat de Llobregat. Per concursar, cal que en trobeu 10 (n'hi ha algun més!) i que envieu les respostes en un correu electrònic a periodicdelta@gmail.com. També podeu fer-les arribar dins d'un sobre al Periòdic Delta (c. Castella, 5). Teniu de temps fins al 5

E	S	C	A	R	X	O	F	A	T
N	A	P	D	E	R	T	D	A	E
C	O	L	I	F	L	O	R	M	S
I	C	E	B	A	B	M	R	I	C
A	P	O	R	L	F	A	V	A	A
M	E	L	O	O	R	Q	O	L	R
L	B	K	Q	R	A	U	A	L	O
F	R	F	U	B	L	E	D	A	L
P	O	C	I	P	A	T	A	T	A
H	T	R	L	A	N	V	E	R	T

de setembre. No oblideu incloure les vostres dades personals. Entre els encertants sortejarem un àpat per a dues persones gentilesa del **Restaurant Sr. Kabuto**, un lot de publicacions locals gentilesa d'**Amics d'El Prat** i una subscripció anual al **periòdic Delta**. En el proper número s'informarà dels guanyadors. Sort i molt bon estiu!

tel. 930090102
Carrer Jaume Casanovas 67,
 esq. Santiago Rusinyol, 08010 El Prat de Llobregat

C M M
CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.
 Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS
 26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS
 Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies, mamografies i ortopantomografia.
 Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
 C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

Entrevista con la futbolista del CE Europa

Jessica Rio: “Un hombre a nivel físico puede aportar más, pero tácticamente podemos ser iguales”

M. GOL-T. ESPIGARES

Los últimos acontecimientos están siendo favorables para que al final la normalidad impere y el fútbol femenino tenga la misma consideración que el masculino. Conversamos con la pratense Jessica García, una de nuestras mejores futbolistas que observa con optimismo los cambios en este deporte. Conocida futbolísticamente como Jessica “Rio”, nació en Madrid hace 29 años. Profesionalmente, trabaja en un taller de coches en la sección de chapa y pintura. Jugadora del CE Europa ha conseguido este año el título de liga y el ascenso a Segunda RFEF.

■ ¿De dónde surge tu afición al fútbol?

■ Empecé tarde, con 11 años. Yo jugaba con los chicos en la calle, hasta que en un campamento de catequesis el cura le comentó a mi madre que me apuntara en un equipo de fútbol porque jugaba muy bien.

■ ¿Cuál fue tu primer equipo?

■ El Villegas de Logroño, un equipo de chicos del barrio en donde vivía.

■ ¿Qué recuerdos tienes de cuando compartías equipo con los chicos?

■ La verdad es que yo era quien movía el “bando”. Todo el mundo me quería y me defendía e incluso me hicieron capitana. Me llegaron a hacer un reportaje en el periódico de La Rioja por ser la primera chica que jugaba en fútbol campo y lo titularon “Yo quiero ser como Beckham” y eso me hizo mucha gracia.

■ Hace 10 años, llegaste al Prat procedente de La Rioja y recalas en el Atlètic Prat...

■ Si, a través de una compañera de trabajo. Me comentó que su sobrina jugaba en El Prat y me dijo de ir a probar. Allí fui y allí me quedé.

■ ¿Cuál consideras que fue tu peor momento futbolístico?

■ La lesión del cruzado, que me mantuvo un año y medio sin poder jugar.

■ ¿Cómo ves el desarrollo en los últimos tiempos del fútbol femenino?

■ Fantástico. Cada vez hay más equipos y más chicas que quieren jugar y el nivel va

Jessica Rio, en el Estruch / Foto: F. SERRANO

“ Ahora quiero divertirme y prefiero bajar categorías para seguir disfrutando del fútbol”

en aumento. Ahora vienen muy preparadas tanto a nivel físico como táctico. Es brutal el cambio.

■ ¿Qué piensas de la nueva norma que ha aprobado la Federación Catalana de hacer el fútbol universal, por lo que las jugadoras podrán inscribirse en cualquier división hasta la Primera Catalana en categoría senior y hasta preferente en juvenil?

■ Me parece muy buena idea porque nadie se debe sentir excluido de ningún sitio. Sí que es verdad que un hombre a nivel físico puede aportar más que una mujer, pero a nivel táctico podemos ser iguales. Pero la idea en general me parece acertada.

■ ¿Vas a seguir jugando la próxima temporada?

■ Me queda poco para retirarme y el problema es que la nueva categoría me obliga a muchos días de entreno y viajes, y me es difícil compaginarlo con el trabajo. Mi intención es seguir jugando, pero lo que tengo claro es que no seguiré en el primer equipo. Ahora quiero divertirme y prefiero bajar categorías para seguir disfrutando del fútbol. ◀

Una futbolista hecha en la calle

Jessica García se fue a La Rioja de pequeña y allí dio sus primeros pasos en el fútbol con equipos masculinos. Su primer equipo federado fue el Villegas, de un barrio de Logroño. Tras probar en el fútbol sala, ya en un equipo de chicas, de Primera División, jugó en fútbol 11 en categoría Nacional con el Vianés (2 temporadas) y Logroño 1521 (1 temporada), siendo aún juvenil.

Su traslado al El Prat significó su fichaje por el Atlètic Prat, entrenado por David Amelibia y Pepe Dolz, en Preferente. Tras 5 temporadas en el equipo, donde jugó un total de 136 partidos de liga y 9 de Copa Catalunya, fichó por el Pallejà, de Segunda División, donde estuvo dos temporadas. En la segunda se lesionó de gravedad y la 19-20 la pasó en blanco. Aún lesionada, la fichó el Europa (1ª Nacional), debutando el 22 de noviembre del 2020 en campo del Vic. En su segunda temporada con las escapuladas ha logrado el título de liga y el ascenso a Segunda RFEF. Desde su llegada a nuestra población, Jessica “Rio” ha disputado un total de 209 partidos de liga y 13 de Copa Catalunya, marcando en total 17 goles entre las dos competiciones, siendo una de las mejores jugadoras de nuestra población de la última década.

FUTBOL. SEGUNDA FEDERACIÓN

El Prat arrancó la pretemporada con muchas novedades

La AE Prat se ejercita en el remodelado Sagnier / Foto: F. SERRANO

MANOLO GOL

El pasado 12 de julio empezó el Prat a entrenar de cara a la temporada 2022-23 donde continuará en Segunda Federación (así se llama ahora a esta categoría). Los pratenses, encuadrados en el grupo 3 jugarán contra los 6 equipos catalanes (Manresa, Lleida, Espanyol B, Terrassa, Costa Brava y Olot), los 4 baleares (Ibiza Islas Pitiusas, Mallorca B, Formentera y Peña Deportiva), los 4 valencianos (At Saguntino, Hercules, Alzira y Valencia Mestalla) y los 3 aragoneses (Ebro, Teruel y Deportivo Aragón).

Además de las numerosas novedades en la plantilla, este año también las hay en el cuerpo técnico, en donde se han incorpo-

rado nuevos ayudantes a Pedro Dólera. El preparador físico será Jorge Pérez. Pau Serrat el fisio. Ricardo Albadalejo, el delegado y el jefe de prensa, Juan Romero. Continúan de la pasada campaña, el segundo entrenador; Andres Bretones y el preparador de porteros, Alex Lopez.

Cuatro jugadores del filial harán la pretemporada con el primer equipo

Cuatro jugadores del filial harán la pretemporada con un equipo que recibió la primera charla de Xavi Vilajoana el primer día de trabajo. El vicepresidente deportivo animó a los jugadores a trabajar para cumplir con los objetivos que se presenten, que en principio, será la permanencia.

Plantilla AE Prat 2022-23

Por lo que respecta a la plantilla, queda de este modo:

Porteros: Craviotto, Mújica (Peralada) y Pablo (Filial).

Defensas: Javi Martos, Héctor, Yaya, Pau Rosales, Marimón (Terrassa), Valentín (Badalona), Corominas (Europa), Benítez (Girona B) y Román (Filial).

Centrocampistas: Adri Díaz, Padilla, Dani Molina (Pobla Mafumet), Uri (Europa), Pla (Badalona) y Joel Sánchez (Filial).

Delanteros: Pau Salvans, Adri Rivas, Albert Martí (Europa), Ufano (Hércules B), Elhadji (Cerdanyola), Miguel (Badalona), Jordán (Manchego), Bakary (G.Manresa) y Aleix Díaz (Filial).

Partidos de pretemporada:

- 31 julio. Espanyol B – Prat. 20h.
- 6 de agosto. L'Hospitalet – Prat. 20h. (Copa Catalunya)
- 10 agosto. Vilafranca – Prat. 19.30h.
- 13 agosto. Prat – Castelldefels. 19.30 h.
- 20 agosto. Prat – Montañesa. 19.30 h.
- 21 agosto. Vilassar – Prat. 19.30 h.
- 28 agosto- Prat - L'Hospitalet- 19.30 h- (Presentación de la plantilla)

Guille Naranjo se va a Zaragoza

El delantero pratense, Guille Naranjo, máximo goleador del Prat la temporada pasada, ha fichado finalmente por el Zaragoza, aunque en principio jugará con el filial, el Deportivo Aragón, que jugará en el mismo grupo que el equipo de Pedro Dólera. El míster ya le ha deseado toda la suerte del mundo en su nueva etapa a través de las redes sociales, pero como es normal, la suerte en todos los partidos menos en los dos, en los que se enfrente al conjunto de su ciudad. ◀

NATACIÓ

Carlos Ortiz i Iker Prieto sumen set medalles d'or als Campionats de Catalunya d'estiu Júnior

T.ESPIGARES / Les piscines Joan Serra del CN Mataró van acollir del 30 de juny al 3 de juliol del Campionat de Catalunya d'estiu Junior on els nedadors pratencs, del Club Natació Barcelona; Iker Prieto i Carlos Ortiz, van obtenir uns grans resultats.

Carlos Ortiz pujava al més alt de podi en categoria junior als 800 i 1500, lliures, als 400 estils, al 4x100 estils i al 200 esquena. En aquesta última prova aconseguint el tercer lloc en la modalitat absoluta. Per finalitzar, cal destacar que va ser tercer en el 400 lliures. A més, també cal afegir que el pratenc va assolir la medalla de bronze en el rànquing de millor rendiment per punts que atorga la Federació Catalana de Natació.

Per la seva part, Iker Prieto va guanyar dues medalles d'or en els 200 braça (3r absolut) i 4x100 estils, formant equip amb Carles, i dues de plata als 100 braça i al relleu 4x100 estils mixta. Per completar la seva actuació, Iker va ser segon als 50 braça i tercer als 100 braça, en categoria absoluta. ◀

L'or del CN Barcelona al 4x100 estils amb Iker, a dalt, a la dreta i Carlos, a baix el quart per l'esquerra

BÀSQUET. LEB PLATA

El CB Prat ja coneix els seus rivals

J. CENTELLES

El dia 8 d'octubre és la data marcada per l'inici la temporada on el quadro pota blava competirà a LEB PLATA jugant a la pista del Palma i el dimecres 12 del mateix mes, visitarà el Joan Busquets l'Hospitalet per tornar a jugar el disabte 15 a Mollet.

L'equip pratenc ha quedat enquadrat al grup Est on tindrà com a rivals els altres 4 conjunts catalans (l'Hospitalet, Cornellà, Mollet i Salou), els tres valencians (Benicarló, Alginet i València) a més de l'Osca, Cartagena i els 4 illencs Palma, Eivissa, Menorca i Gran Canària.

Un grup, en principi, molt fort on es trobaran els 3 equips que van baixar de LEB OR i que voldran retornar a la categoria amb els filials del València i Gran Canària i equips que aspiren a tot com Benicarló, Menorca i Eivissa.

De moment sabem que per part del Joventut de Badalona quedarà com a vinculat un any més Miguel Allen i Jordi Rodríguez, que ja va debutar la passada temporada, sent junior. També estaran els juniors Conrad Martínez, recent subcampió del món U-17 i el portuguès Rubèn d'Oliveira que també va disputar alguns minuts a LEB Or sota la direcció, una temporada més, de Josep Mª Berrocal.

La Direcció Tècnica està treballant per completar la plantilla on ja s'ha renovat a Juan Coffi. S'ha fitxat a un nord-americà, Jahean Cornwall, i no hi serà el nostre estimat capità Marc Blanch que deixa l'entitat després de cinc anys al Club.

Abans d'iniciar la lliga regular es disputarà la Lliga Catalana que estrena format amb una final a 4 en un lloc encara sense designar, els dies 1 i 2 d'octubre. En una semifinal els pratencs jugaran amb el Mollet i el Cornellà contra el guanyador de la prèvia entres Salou i

Carla Núñez, al centre, torna al Prat

Hospitalet. El diumenge dia 2 es disputaran els partits pel tercer i quart lloc i a continuació la final. Recordar que el CB PRAT és l'equip que ha guanyat més Lligues Catalanes.

El sènior femení preparat per jugar a Copa

Amb la baixa de l'entrenador Dani Colell que va portar a les noies des de la Segona Catalana (imbatudes) a Primera on van ser subcampiones de Catalunya obtenint l'ascens a Copa i que deixa el Club per motius personals ja es té lligat al nou entrenador que serà a Sergio González ajudat per Xavi Pizarro i Maria Molina com a delegada per iniciar una temporada que farà història al bàsquet del Prat per ser la primera vegada que jugaran a la màxima categoria de Catalunya.

Pel que fa a la plantilla continuen Stefy Gallego, Carla Bello, Núria Alemany, Gemma Sagristà, Mercè Vega, Julia Alsina i Míriam Tajahuerce que tindran el reforç de la pratenca Carla Núñez, que tornarà a vestir la samarreta blanca i Cristina Bubé procedent del Cornellà, Gemma Aleixandri del Lima Horta, Irene Guerrero del Barça CBS i Elsa Kubala que va estar jugant als Estats Units. ◀

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Gisela Berzosa amb la seva medalla de bronze / Foto: AERP COR BLAU

Gisela Berzosa, bronze al Campionat d'Espanya

T. E / La gimnasta pratenca va guanyar la medalla de bronze en categoria sènior i en l'aparell de cercol al Campionat d'Espanya d'Equips que es va celebrar el 3 i 4 de juliol al pavelló segle XXI de Saragossa. Berzosa va aconseguir una nota de 24.550 punts, que li va donar tercera posició de la classificació final. ◀

ATLETISME MÀSTER

El Prat consegueix 12 medalles als Campionats d'Espanya a l'Aire Lliure

Un total de 12 medalles va aconseguir l'atletisme pratenc al Campionat d'Espanya Màster a l'Aire Lliure celebrat del 17 al 19 de juny a Arona (Tenerife). Destacar de totes elles, les medalles d'or per: Fabian Campo (M70) als 800 m, Jean-Paul Saussaus (M55) al martell i martell pesat, Cristina Garcia (F40) a javelina i Sonia Giménez (F45) als 1500 m, tots ells del Pratenc AA i l'última medalla és per l'Isaac Piñero (M40) als 400 m del Playas de Castellón. ◀

ATLETISME PROMOCIÓ

Ingrid Molina, plata al Campionat de Catalunya sub 16 en pes

DELTA / L'atletisme va tornar a ser protagonista el 10 de juliol amb la disputa del Campionat de Catalunya sub 16 que es va celebrar a la Pista d'atletisme Can Dragó de Barcelona. De la representació pratenc cal destacar la medalla de plata a càrrec de la Ingrid Molina al pes. L'atleta del Pratenc AA va assolir el segon lloc gràcies a un millor llançament de 41,91 metres en l'últim intent de la seva participació. ◀

Ingrid Molina / Foto: ÀLEX ELICES-CA NOU BARRIS

Julen i Ona Nebot, campió i subcampiona de Catalunya

DELTA / Unes setmanes abans era el torn per la categoria sub 10 i sub 12 on els atletes del Pratenc AA, Julen i Ona Nebot aconseguiren medalla d'or i plata, respectivament en la jornada final dels Campionats de Catalunya d'atletisme de promoció celebrats a les pistes d'atletisme de Castellar del Vallès. Julen es va proclamar campió de Catalunya sub 10 dels 1.000 metres amb un temps de 3:28:66 i Ona va ser subcampiona sub 12 en la distància de 60 m amb un crono de 8,77. ◀

Julen Nebot i Ona Nebot / Foto: PRATENC AA

ATLETISME. MARXA

Òscar Martínez, campió d'Espanya de marxa

DELTA / El pratenc Òscar Martínez es va proclamar campió dels 10.000 metres marxa en el Campionat d'Espanya d'Atletisme sub 20 que es va celebrar a les instal·lacions esportives del Parc Central de la ciutat valenciana de Torrent. El marxador del Cor-

nellà Àt. es va imposar a la prova amb un temps de 45:18. Martínez va competir amb la mirada posada en el Campionat del Món de la categoria que es farà la primera setmana d'agost a Cali (Colòmbia) i on estarà present el marxador pratenc. ◀

ATLETISME

El relleu 4x400 de l'Hospi amb Javier Lorente, el segon per l'esquerra / Foto: L'H AT.

Plata per a Javier Lorente en el relleu de 4x400 al Campionat d'Espanya

T. E. / L'atleta pratenc Javier Lorente va guanyar la medalla de plata en el relleu de 4x400 metres del Campionat d'Espanya Absolut d'atletisme que s'ha celebrat a finals de juny a Nerja (Màlaga). L'equip format per: Daniel Ponce, Joan Moreno, Ignacio Flaquer i el pratenc Javier Lorente va aconseguir la segona plaça amb un temps de 3:10:05, el que és la millor marca de la temporada del conjunt de l'Hospitalet Atletisme i rècord de Catalunya. ◀

POTA SUD

MATERIALS I CONSTRUCCIÓ

- Obra de paleta en general
- Substitució de Baixants i clarabòies
- Construcció de cobertes
- Tractaments antigraffiti
- Envans pluvials
- Pintures exteriors i interiors
- Cases unifamiliars
- Fusteria de fusta

- Rehabilitacions de façanes
- Consolidació d'obra vista
- Vestíbuls d'escala
- Reforma de cuines • Banys
- Electricitat i lampisteria
- Calefacció i aire condicionat
- Carpinteria d'alumini
- Falsos sostres

Fem tot tipus de reformes

C/ Jaume Casanovas, 25 bjs izq. • C/ Lleida, 86 • C/ Ctra de la Marina, 34
Teléfono: 933708343 • 08820 El Prat de Llobregat • www.potasud.com • potasud@potasud.com

PATINATGE DE VELOCITAT

Nil Llop, campió d'Espanya de volta esprint

DELTA / El parc d'Antoniutti de Pamplona va acollir al juny una nova edició dels Campionats d'Espanya Junior i Sénior de Circuit i on van donar-se citar els millors velocistes nacionals de l'especialitat, entre ells una gran representació pratenc que van aconseguir un total de 6 medalles; 5 en categoria absoluta i una en la junior.

Nil Llop del CPV El Prat va ser el més destacat en agafar una medalla d'or en la volta esprint amb un temps de 36:705 segons.

A la mateixa prova, però en fèmines, Luisa González, i Teresa Moreno, ambdues del CPV El Prat van ser segona i tercera, respectivament. La quarta medalla era també per Luisa González, en aquest cas de bronze als 100 m. L'última medalla en categoria absoluta, un bronze, se la va emportar Rafa Heredia del Desliza Vitoria als 10.000 m puntuació.

Per finalitzar el medaller pratenc, en junior, Julia Espin (CPVP) va fer la medalla de bronze als 15.000 m eliminació.

El CPV Prat manté les aspiracions a la Lliga Nacional

Respecte a la Lliga Nacional, el Club Pati Velocitat El Prat manté intactes les seves aspiracions després de l'última jornada de la Lliga Nacional disputada entre El Prat i Sant Boi a principis de juliol. Destacar, la primera posició als 10.000 metres i la segona als 100 esprint de Nil Llop, així com el primer lloc de Luisa Maria González també als 100 esprint. Amb aquests resultats, el CPV El Prat segueix en els primers llocs de la classificació de Primera Divisió i tant el conjunt masculí com femení es col·loquen en el segon lloc de la general. La Lliga es reprendrà el 24 i 25 de setembre que a Sada (A Corunya). ◀

TAEKWONDO

L'esport pratenc guanya 24 medalles al Campionat de Catalunya infantil de competició

T. ESPIGARES / El pavelló de la Mar Bella de Barcelona va acollir el 19 de juny el Campionat de Catalunya infantil de competició on es va donar cita els millors taekwondocas de la categoria.

Els conjunts pratencs: el Studio Fran Martín i el Do-Jon, va tenir una àmplia representació aconseguint un total de 24 medalles; 12 d'or, 5 de plata i 7 de bronze entre els dos clubs pratencs.

Els esportistes que es van proclamar campions de Catalunya de la seva categoria i, per tant, medalla d'or, van ser els següents: Nerea Pérez (Studio Fran Martín), Alejandro González (Do-Jon Escola de Taekwondo), Biel Silva (SFM), Álvaro Ubeda (DJ), Helena Carrión (SFM), Alicia Calvo (SFM), Martina Durán (DJ), Juan Montalbán (SFM), Nora El Harche (DJ), Samuel Tallón (SFM), Daniel Roca (SFM) i Daniel López (SFM).

Les medalles de plata van ser per: Adam El Mercht (DJ), Mario Agudo (SFM), Ferdaous d'Himbi (DJ), Miquel Clariso (SFM) i Marwa Chentouf (DJ). Finalment, van aconseguir la medalla de bronze: Alan Úbeda (DJ), Nefer Romero (DJ), Biel Tallón (SFM), Hector Agudo (SFM), Nisrin Chentouf (DJ), Saral El Harche (DJ) i Biel Hidalgo (SFM). ◀

www.periodicdelta.cat

les notícies més importants del Prat a només un clic

SEGUEIX-NOS A

facebook.com/periodicdelta
@periodicdelta
@periodicdelta

TENNIS PLATJA

Participació important del BT Prat a la victòria catalana al Campionat d'Espanya per Autonomies

Catalunya amb integrants del Beach Tennis Prat revalida el Campionat d'Espanya per Autonomies/ Foto: BTP

T. ESPIGARES / La selecció catalana va revalidar el 25 i 26 de juny el títol de campió d'Espanya Mapfre de Tennis Platja per equips de comunitats autònomes celebrat a Benidorm (Alacant) i que enguany arribava a la segona edició. El combinat català amb quatre integrants del Beach Tennis Prat va aconseguir, igual que l'any passat, vèncer en la final a Canàries per 3-0. Pol Filella, Gerard Torres, Víctor Duran i Ganesha Díaz van formar part de l'equip campió mentre que Marc Filella i Carlota Duran van participar amb el conjunt de Catalunya B que va quedar a l'11è lloc de la classificació final del torneig. ◀

Conjunt masculí del BT Prat / Foto: BTP

Conjunt femení del BT Prat / Foto: BTP

El Beach Tennis Prat campions i subcampiones de la 2a Lliga per Equips

T. E. / Finalitzada el Campionat de Catalunya per Equips de Clubs, el conjunt pratenc va revalidar el títol en categoria masculina, mentre que en femines va assolir el subcampionat. D'aquesta forma la secció femenina ha millorat la seva posició com respecte a l'any passat que van ser terceres.

Aquests han estat els integrants del BT Prat, campions de Catalunya: Pol Filella, Gerard Torres, Víctor Durán, Marc Filella, Alex Moya, Borja Trujillo i Marcial Prieto. I aquestes les subcampiones de Catalunya: Ganesha Díaz, Mireia Rebull, Clara, Carlota, Tea Mekeshi, Adriana Molina, Natàlia Gómez i Alejandra Jiménez. ◀

VÒLEI PLATJA

La parella dels Vikings es van proclamar campions de Catalunya sub 19 i sub 21 / Foto: VIKINGS

Marcel Caralt i Joao Paixao, dels Vikings, campions de Catalunya de Vòlei Platja

T. E. / La parella dels Vikings formada per Marcel Caralt i Joao Paixao es van proclamar campions de Catalunya de Menors a les categories sub 19 i sub 21 de Vòlei Platja a Cunit el passat 10 i 11 de juliol.

A sub 21, els pratencs es van imposar a la parella formada per Pablo Gimeno i Alex Llerena del CV Sant Cugat, sense haver de disputar la final per la lesió que va patir Llerena a semifinals. Pel que

respecte a la categoria sub 19, Marcel i Joao es va imposar a la final al tàndem format per Hugo Moret i Sergi Graupera del Club Vòlei Platja d'Arenys.

D'aquesta forma, els pratencs estaran presents del 26 al 28 de juliol i del 9 a l'11 d'agost al Centre Internacional de Lorca per disputar el Campionat d'Espanya de clubs en categoria sub 19 i sub 21, respectivament. ◀

Torna amb èxit l'Open Calamar

DELTA / Com és tradicional per aquestes dates el 2 i 3 de juliol organitzat pels Vikings Vòlei Prat es va celebrar a la platja del Prat l'Open Calamar-Torneig de Vòlei Platja que enguany arribava a la seva 28 edició en les modalitats de 2x2 i 4x4. Dissabte va ser el torn del 4x4 amb la participació de 40 equips entre la categoria Open i la Femenina, mentre que diumenge es va celebrar el 2x2 amb només la modalitat mixta i on van assistir 40 parelles. Malgrat muntar només 8 pistes, principalment per la manca d'espai pel dèficit de sorra a la costa pratenc, els tornejos van ser tot un èxit.

Així van quedar els podis de les diferents categories:

Open Calamar 2x2

Cat. Or: 1. Corbo-Navarro; 2. Cabrera-Nuñez

Cat. Plata: 1. Maroscia-Tavares; 2. Aguilera-García

Premi al Fair-play: Castellano-Jover

Open Calamar 4x4

Cat. Femeni Or: 1.4 Marias; 2. Chocomilk

Cat. Femeni Plata: 1. Si caigo

Cat. Open Plata: 1. Say Cheese

Cat. Open Or: 1. Birra la vida; 2. Altoke mi rey

Premi al Fair-play: Las Porculeras ◀

Viu l'estiu al Prat

Tens ganes d'estiu? Connecta't a elprat.cat/viulestiu/

Consulta amb un clic: l'estat del mar i de l'aparcament de la platja, la programació cultural i esportiva, les revetlles i festes populars, i tot allò que necessites per viure l'estiu al Prat!